

VOORWOORD

Dit voorwoord werd geschreven in 1977, als reactie op de vele verzoeken om een korte inleiding tot *Een cursus in wonderen*. De eerste twee delen – *Hoe de Cursus ontstond* en *Wat de Cursus is* – schreef Helen Schucman zelf. Het laatste deel – *Waar de Cursus over gaat* – werd geschreven via een proces van innerlijk dictaat zoals dat in het voorwoord beschreven wordt.

Hoe de Cursus ontstond

Een cursus in wonderen begon met de plotselinge beslissing van twee mensen om zich te verenigen in een gemeenschappelijk doel. Ze heetten Helen Schucman en William Thetford, en waren beiden professor in de klinische psychologie aan de medische faculteit van de Columbia Universiteit in New York City. Wie zij waren is niet van belang, behalve dat deze geschiedenis laat zien dat bij God alles mogelijk is. Ze waren allesbehalve spiritueel ingesteld. Hun relatie met elkaar was moeizaam en vaak gespannen, en ze bekommerden zich zeer om persoonlijke en professionele erkenning en status. Over het algemeen lieten ze zich veel gelegen liggen aan de waarden van de wereld. Hun leven was bepaald niet in overeenstemming met alles wat de Cursus voorstaat. Helen, degene die het materiaal ontving, beschrijft zichzelf als volgt:

Als psycholoog en docent, met conservatieve ideeën en een atheïstische overtuiging, werkte ik in een prestigieus en uitermate academisch milieu. En toen gebeurde er iets wat een reeks voorvallen in gang zette die ik nooit had kunnen voorzien. Het hoofd van mijn afdeling kondigde onverwachts aan dat hij genoeg had van de boosheid en agressie die uit onze houding spraken en besloot met te zeggen: 'Er moet een andere weg zijn'. Alsof ik op dit teken wachtte, stemde ik erin toe hem te helpen die te vinden. Klaarblijkelijk is deze Cursus die andere weg.

Hoewel ze het serieus meenden, vonden ze het heel moeilijk een begin te maken met hun gezamenlijke onderneming. Maar ze hadden de Heilige Geest het 'kleine beetje bereidwilligheid' gegeven dat – zoals de Cursus zelf keer op keer zou benadrukken – voldoende is om Hem in staat te stellen iedere situatie voor Zijn doeleinden te benutten en van Zijn kracht te voorzien. Om in Helens eigen woorden verder te gaan:

Aan het eigenlijke schrijven gingen drie onthutsende maanden vooraf, waarin Bill

me de raad gaf mijn bijzonder symbolische dromen op te schrijven, en de merkwaardige beelden die ik kreeg vast te leggen. Hoewel ik inmiddels wat meer aan het onverwachte gewend was geraakt, was ik desondanks zeer verrast toen ik neerschreef: 'Dit is een cursus in wonderen.' Dat was mijn kennismaking met de Stem. Hij was geluidloos, maar gaf me als het ware een snel, innerlijk dictaat, dat ik opschreef in een stenoblok. Het was geen automatisch schrift. Het kon ieder moment onderbroken worden en later weer worden opgepakt. Het gaf me een heel ongemakkelijk gevoel, maar het is nooit serieus in me opgekomen ermee op te houden. Het leek een speciale opdracht die ik ooit, ergens, toegezegd had te volbrengen. Dit betekende werkelijk een gezamenlijke onderneming voor Bill en mij, en ik ben er zeker van dat een groot deel van de betekenis daarin is gelegen. Ik noteerde wat de Stem 'zei' en las het de volgende dag aan hem voor, en hij typte uit wat ik dicteerde. Ik veronderstel dat ook hij zijn speciale opdracht had. Zonder zijn aanmoediging en steun zou ik nooit in staat zijn geweest de mijne te vervullen. Het hele proces nam ongeveer zeven jaar in beslag. Eerst kwam het Tekstboek, toen het Werkboek, en tenslotte het Handboek voor leraren. Er zijn maar enkele kleine wijzigingen aangebracht. Er werden in het Tekstboek hoofdstuk- en paragraaftitels toegevoegd, en er werd een aantal van de meer persoonlijke boodschappen uitgehaald die in het begin voorkwamen. Voor het overige is het materiaal niet wezenlijk veranderd.

De namen van de twee mensen die samen voor de optekening van de Cursus zorgden staan niet op het omslag en de titelpagina, want de Cursus dient op zichzelf te staan, en kan dat ook. Het is niet de bedoeling dat hij de grondslag wordt voor een nieuwe cultus of sekte. Hij beoogt slechts een manier aan te reiken waarmee sommige mensen in staat zullen zijn hun eigen Innerlijke Leraar te vinden.

Wat de Cursus is

Zoals de titel aangeeft is de Cursus van begin tot eind als een leerprogramma opgezet. Hij bestaat uit drie boeken: een *Tekstboek* van 689 pagina's, een *Werkboek* van 491 pagina's en een *Handboek voor leraren* dat uit 94 pagina's bestaat. De volgorde waarin en de wijze waarop men de boeken besluit te gebruiken en te bestuderen is afhankelijk van iemands eigen behoefte en voorkeur.

De leerstof die de Cursus aanbiedt is zorgvuldig samengesteld en wordt stap voor stap uitgelegd, zowel op theoretisch als op praktisch niveau. Hij legt de nadruk op toepassing in plaats van theorie en op ervaring in plaats

van theologie. Hij stelt uitdrukkelijk: 'Een universele theologie is onmogelijk, maar een universele ervaring is niet alleen mogelijk, maar zelfs noodzakelijk' (VvT.In.2:5). Hoewel christelijk in formulering, behandelt de Cursus universele spirituele thema's. Hij beklemtoont dat hij slechts één versie van de universele leerweg is. Er zijn vele andere, en deze verschilt daarvan alleen in vorm. Zij leiden uiteindelijk allemaal tot God.

Het *Tekstboek* is grotendeels theoretisch van aard en zet de concepten uiteen waarop het denksysteem van de Cursus is gebaseerd. Deze ideeën bevatten de grondslag voor de lessen van het Werkboek. Zonder de praktische toepassing waarin het Werkboek voorziet zou de tekst grotendeels een reeks abstracties blijven die allerm minst toereikend zou zijn om de omkeer in het denken te bewerkstelligen die de Cursus beoogt.

Het *Werkboek* bevat 365 lessen, een voor elke dag van het jaar. Het is echter niet noodzakelijk de lessen in dat tempo te doen en het kan zijn dat men bij een bijzonder aansprekende les langer dan één dag wil blijven stilstaan. De instructies dringen er slechts op aan niet te proberen meer dan één les per dag te doen. De praktische aard van het Werkboek wordt onderstreept door de inleiding bij de lessen, waarin de nadruk wordt gelegd op ervaring via toepassing, en niet op een a priori verbintenis met een spiritueel doel:

Sommige ideeën die het werkboek presenteert zul je moeilijk kunnen geloven, en andere kunnen nogal onthutsend lijken. Dit doet er niet toe. Jou wordt slechts gevraagd de ideeën toe te passen zoals je opgedragen wordt. Er wordt je helemaal niet gevraagd ze te beoordelen. Er wordt je alleen gevraagd ze te gebruiken. Juist het gebruik ervan zal ze betekenis voor je laten krijgen en je tonen dat ze waar zijn.

Onthoud alleen dit: je hoeft de ideeën niet te geloven, je hoeft ze niet te aanvaarden, laat staan toe te juichen. Tegen een aantal ervan zul je je misschien heftig verzetten. Dit alles is niet van belang en zal hun uitwerking niet verminderen. Maar sta jezelf niet toe uitzonderingen te maken in de toepassing van de ideeën die het werkboek bevat en – wat je reacties op de ideeën ook mogen zijn – gebruik ze. Meer wordt er niet gevraagd (W.In.8-9).

Het *Handboek voor leraren* tenslotte, dat in een vraag-en-antwoordvorm geschreven is, geeft antwoord op enkele van de meest voor de hand liggende vragen die een student zou kunnen stellen. Het bevat tevens een verklaring van een aantal van de termen die de Cursus gebruikt en legt die uit binnen het theoretische raamwerk van het *Tekstboek*.

De Cursus pretendeert niet ultiem te zijn en evenmin zijn de werkboeklessen bedoeld om de leerweg van de student tot een voleinding te brengen.

Aan het einde wordt de lezer overgelaten aan de zorg van zijn of haar eigen Innerlijke Leraar, die heel het verdere leerproces zal leiden zoals Hij het juist acht. Hoewel de Cursus veelomvattend is kan de waarheid niet tot een eendige vorm worden beperkt, zoals uit de vaststelling aan het eind van het Werkboek duidelijk is af te leiden:

Deze cursus is een begin, niet een einde. [...] Er worden geen specifieke lessen meer gegeven, want die zijn niet langer nodig. Hoor dus van nu af aan louter de Stem namens God [...]. Hij zal jouw inspanningen richting geven en je precies vertellen wat je moet doen, hoe jij je denkkeest dient te richten en wanneer je in stilte tot Hem moet komen om Zijn onfeilbare leiding en Zijn betrouwbaar Woord te vragen (WdII.Nw.1:1;3:1-3).

Waar de Cursus over gaat

Niets werkelijks kan bedreigd worden.

Niets onwerkelijks bestaat.

Hierin ligt de vrede van God.

Zo begint *Een cursus in wonderen*. Hij maakt een fundamenteel onderscheid tussen het werkelijke en het onwerkelijke, tussen kennis en waarneming. Kennis is waarheid, opererend onder één wet, de wet van de liefde of van God. De waarheid is onveranderlijk, eeuwig en eenduidig. Ze kan onopgemerkt blijven, maar ze kan niet worden veranderd. Ze geldt voor alles wat God geschapen heeft, en alleen wat Hij geschapen heeft is werkelijk. Ze gaat wat geleerd kan worden te boven, want ze ligt buiten het bereik van tijd en processen. Ze heeft geen tegendeel, geen begin en geen einde. *Ze is eenvoudig.*

De wereld der waarneming daarentegen is de wereld van tijd, van verandering, van begin en einde. Ze is op interpretatie, niet op feiten gebaseerd. Het is een wereld van geboorte en dood, gegrondvest op het geloof in schaarste, verlies, afscheiding en dood. Ze werd aangeleerd in plaats van gegeven, ze is selectief en fragmentarisch in haar waarneming, instabiel in haar functioneren en onnauwkeurig in haar interpretaties.

Vanuit kennis en waarneming ontstaan respectievelijk twee onderscheiden denksystemen die in elk opzicht tegengesteld zijn. In het domein van kennis bestaan er geen gedachten los van God, omdat God en Zijn schepping één Wil met elkaar delen. De wereld der waarneming echter is gemaakt door het geloof in tegenstellingen en afzonderlijke willen, eeuwig in conflict met

elkaar en met God. Wat waarneming ziet en hoort lijkt werkelijkheid te zijn, omdat ze alleen tot het bewustzijn toelaat wat overeenkomt met de wensen van de waarnemer. Dit leidt tot een wereld van illusies, een wereld die onophoudelijk verdedigd moet worden *omdat* ze niet werkelijk is.

Wanneer je gevangen bent in de wereld der waarneming ben je in een droom gevangen. Zonder hulp kun je niet ontsnappen, want alles wat je zintuigen je tonen getuigt slechts van de werkelijkheid van de droom. God heeft het Antwoord, de enige Uitweg, de ware Helper verschaft. Het is de functie van Zijn Stem, Zijn Heilige Geest om te middelen tussen de twee werelden. Hij kan dat, omdat Hij aan de ene kant de waarheid kent en aan de andere kant ook onze illusies herkent, maar zonder daarin te geloven. Het is het doel van de Heilige Geest ons te helpen ontsnappen uit de droomwereld door ons te leren ons denken om te keren en onze vergissingen af te leren. Vergeving is het grote leermiddel dat de Heilige Geest gebruikt om deze omkeer in het denken tot stand te brengen. De Cursus heeft echter zijn eigen definitie van wat vergeving werkelijk is, precies zoals hij de wereld op zijn eigen wijze definieert.

De wereld die wij zien weerspiegelt slechts ons eigen innerlijk referentiekader – de ideeën, wensen en emoties die de overhand hebben in onze denkgest. ‘Projectie maakt waarneming’ (T13.V.3:5; T21.In.1:1). Eerst kijken we naar binnen, besluiten welke wereld we willen zien en vervolgens projecteren we die wereld naar buiten, en maken haar tot de waarheid *zoals wij die zien*. We maken die waar door onze interpretaties van wat we zien. Als we waarneming gebruiken om onze eigen vergissingen te rechtvaardigen – onze woede, onze neiging tot aanvallen, ons gebrek aan liefde in welke vorm ook –, dan zien we een wereld van slechtheid, verwoesting, kwaadaardigheid, afgunst en wanhoop. Dat alles moeten we leren vergeven, niet omdat we ‘lief en aardig’ zijn, maar omdat niet waar is wat we zien. We hebben de wereld door onze verwrongen verdedigingsmechanismen vervormd en zien daarom wat er niet is. Naarmate we leren onze waarnemingsfouten te herkennen, leren we ook eraan voorbij te zien of te ‘vergeven’. Op hetzelfde moment vergeven we onszelf, en kijken we voorbij ons verwrongen zelfbeeld naar het Zelf dat God in ons en als ons geschapen heeft.

Zonde wordt gedefinieerd als ‘het ontbreken van liefde’ (T1.IV.3:1). Aangezien liefde het enige is wat bestaat, is zonde in de visie van de Heilige Geest een vergissing die moet worden gecorrigeerd, in plaats van een kwaad dat moet worden bestraft. Ons gevoel van ontoereikendheid, zwakte en onvolledigheid komt voort uit een grote investering in het ‘schaarsteprincipe’ dat de hele wereld van illusies regeert. Vanuit dit gezichtspunt zoeken we in anderen wat we menen zelf te missen. We ‘houden van’ een ander teneinde

zelf iets te krijgen. In feite is dat het wat in de droomwereld voor liefde door- gaat. Een grotere vergissing is niet mogelijk, want liefde is niet in staat ergens om te vragen.

Alleen denkkeesten kunnen zich werkelijk verbinden en wie God verbonden heeft kan geen mens scheiden (T17.III.7:3). Ware eenheid is echter alleen op het niveau van de Christus-Denkkeest mogelijk en is feitelijk nooit verloren gegaan. Het 'kleine ik' streeft ernaar zichzelf te vergroten door uiterlijke goedkeuring, uiterlijke bezittingen en uiterlijke 'liefde'. Het Zelf dat God geschapen heeft, heeft niets nodig. Het is voor eeuwig compleet, veilig en bemind en heeft eeuwig lief. Het wil liever delen dan krijgen, eerder uitbreiden dan projecteren. Het kent geen behoeften en wil zich met anderen verbinden vanuit een wederzijds bewustzijn van overvloed. De speciale relaties van de wereld zijn destructief, zelfzuchtig en kinderlijk egocentrisch. Desondanks kunnen deze relaties, als ze aan de Heilige Geest worden gegeven, tot het heiligste ter wereld worden: de wonderen die de weg voor de terugkeer naar de Hemel wijzen. De wereld gebruikt haar speciale relaties als een beslissend wapen van uitsluiting en als demonstratie van afgescheidenheid. De Heilige Geest vormt ze om tot volmaakte lessen in vergeving en in ontwaken uit de droom. Elke les is een gelegenheid om waarnemingen te laten genezen en vergissingen te laten corrigeren. Elke les is een nieuwe kans om jezelf te vergeven door een ander te vergeven. En elke les wordt een nieuwe uitnodiging aan de Heilige Geest en de herinnering van God.

Waarneming is een functie van het lichaam en vertegenwoordigt daarom een begrenzing van het bewustzijn. Waarneming ziet met de ogen van het lichaam en hoort met de oren van het lichaam. Ze roept de beperkte reacties op die het lichaam produceert. Het lichaam lijkt in hoge mate zelfsturend en onafhankelijk, maar in feite reageert het alleen op de intenties van de denkkeest. Als de denkkeest het lichaam wil gebruiken voor enige vorm van aanval, valt het lichaam ten prooi aan ziekte, ouderdom en verval. Als de denkkeest daarentegen de bedoeling die de Heilige Geest ermee heeft, aanvaardt, wordt het een nuttig middel om met anderen te communiceren, onkwetsbaar zolang het nodig is, en zachtjes terzijde gelegd wanneer het niet langer van nut is. Op zichzelf is het neutraal, zoals alles in de wereld der waarneming. Of het benut wordt voor de doelen van het ego of die van de Heilige Geest hangt totaal af van wat de denkkeest wil.

Het tegendeel van zien met de ogen van het lichaam is de visie van Christus, die kracht weerspiegelt in plaats van zwakte, eenheid in plaats van afgescheidenheid, en liefde in plaats van angst. Het tegendeel van horen met de oren van het lichaam is communicatie via de Stem namens God, de Heilige Geest, die in ieder van ons woont. Zijn Stem lijkt veraf en moeilijk te

verstaan, omdat het ego, dat spreekt voor het kleine, afgescheiden zelf, veel luider lijkt. In feite is dit omgekeerd. De Heilige Geest spreekt met onmiskenbare helderheid en overweldigende zeggingskracht. Iemand die er niet voor kiest zich met het lichaam te vereenzelvigen, kan onmogelijk doof zijn voor Zijn boodschap van bevrijding en hoop, noch kan hij verzuimen vol vreugde de visie van Christus te aanvaarden in blije ruil voor zijn ellendige beeld van zichzelf.

De visie van Christus is de gave van de Heilige Geest, ze is Gods alternatief voor de illusie van afscheiding en het geloof in de werkelijkheid van zonde, angst en dood. Ze is de ene correctie voor alle fouten in de waarneming, de vereniging van de schijnbare tegenstellingen waarop deze wereld is gebaseerd. Haar milde licht laat alles vanuit een ander gezichtspunt zien, het weerspiegelt het denksysteem dat uit kennis voortkomt en maakt de terugkeer tot God niet alleen mogelijk, maar onvermijdelijk. Wat gezien werd als onrecht dat iemand door een ander werd aangedaan, wordt nu een roep om hulp en eenheid. Zonde, ziekte en aanval worden als onjuiste waarnemingen gezien die roepen om een remedie door middel van vriendelijkheid en liefde. Verdedigingsmechanismen worden afgelegd, want waar er geen aanval is, is er geen behoefte aan. De behoeften van onze broeders worden de onze, omdat zij samen met ons de reis ondernemen op weg naar God. Zonder ons zouden zij de weg kwijtraken. Zonder hen zouden wij de onze nooit kunnen vinden.

Vergeving is onbekend in de Hemel, waar de noodzaak ertoe ondenkbaar is. In deze wereld echter is vergeving een noodzakelijke correctie voor alle vergissingen die we hebben gemaakt. Vergeving schenken is voor ons de enige manier om die te krijgen, want het weerspiegelt de wet van de Hemel dat geven en ontvangen hetzelfde zijn. De Hemel is de natuurlijke staat van alle Zonen van God zoals Hij hen geschapen heeft. Dat is hun werkelijkheid in alle eeuwigheid. Ze is niet veranderd doordat ze werd vergeten.

Vergeving is het middel waardoor we ons weer zullen herinneren. Door vergeving wordt het denken van de wereld omgekeerd. De vergeven wereld wordt tot Hemelpoort omdat we door haar barmhartigheid eindelijk onszelf vergeven kunnen. Nu we niemand als gevangene van schuld vasthouden, worden wij bevrijd. Door Christus in al onze broeders te erkennen, herkennen we Zijn Aanwezigheid in onszelf. Door al onze onjuiste waarnemingen te vergeten, en met niets uit het verleden dat ons tegenhoudt, kunnen we ons God herinneren. Verder dan dit kan leren niet gaan. Wanneer we klaar zijn zal God zelf de laatste stap zetten in onze terugkeer naar Hem.

EEN CURSUS IN WONDEREN

I

TEKSTBOEK

INLEIDING

1. *Dit is een cursus in wonderen.* ²*Het is een verplichte cursus.* ³*Alleen de tijd waarop je hem doet staat jou vrij.* ⁴*Vrije wil betekent niet dat jij het leerplan kunt vaststellen.* ⁵*Het betekent alleen dat je kunt kiezen wat je op een gegeven moment wilt doen.* ⁶*De cursus beoogt niet de betekenis van liefde te onderwijzen, want dat gaat wat onderwezen kan worden te boven.* ⁷*Hij beoogt echter wel de blokkades weg te nemen voor het bewustzijn van de aanwezigheid van liefde, die jouw natuurlijk erfgoed is.* ⁸*Het tegendeel van liefde is angst, maar wat alomvattend is kent geen tegendeel.*

2. *Deze cursus kan daarom heel eenvoudig aldus worden samengevat:*

²***Niets werkelijks kan bedreigd worden.***

³***Niets onwerkelijks bestaat.***

⁴*Hierin ligt de vrede van God.*

Hoofdstuk 1

DE BETEKENIS VAN WONDEREN

I. De principes van wonderen

1. Wonderen kennen geen rangorde naar moeilijkheid. ²Het ene is niet 'moeilijker' of 'groter' dan het andere. ³Ze zijn allemaal gelijk. ⁴Alle uitingen van liefde zijn maximaal.
2. Op zichzelf zijn wonderen niet van belang. ²Het enige wat telt is hun Bron, die elke waardebevestiging verre overstijgt.
3. Wonderen gebeuren van nature als uitingen van liefde. ²Het echte wonder is de liefde die ze inspireert. ³In die zin is alles wat uit liefde voortkomt een wonder.
4. Alle wonderen betekenen leven, en God is de Schenker van leven. ²Zijn Stem zal je heel specifiek leiden. ³Al wat je moet weten zal jou worden verteld.
5. Wonderen zijn gewoonten, en horen onopzettelijk te zijn. ²Ze dienen niet onder bewuste controle te staan. ³Bewust geselecteerde wonderen kunnen een product van misleiding zijn.
6. Wonderen zijn natuurlijk. ²Wanneer ze uitblijven, is er iets misgegaan.
7. Wonderen zijn ieders recht, maar eerst is zuivering noodzakelijk.
8. Wonderen genezen doordat ze een gemis aanvullen; ze worden door hen die tijdelijk meer hebben, verricht voor hen die tijdelijk minder hebben.
9. Wonderen zijn een soort uitwisseling. ²Zoals alle uitingen van liefde, die in de ware zin altijd wonderbaarlijk zijn, draait deze uitwisseling de natuurkundige wetten om. ³Ze brengen gever en ontvanger *beiden* meer liefde.
10. Het gebruik van wonderen als een spektakel om geloof op te wekken is een misvatting van hun bedoeling.
11. Gebed is het medium van wonderen. ²Het is een middel tot communicatie van het geschapene met de Schepper. ³Door gebed wordt liefde ontvangen, en door wonderen wordt liefde geuit.
12. Wonderen zijn gedachten. ²Gedachten kunnen het lagere of lichamelijke ervaringsniveau vertegenwoordigen, of het hogere of geestelijke ervaringsniveau. ³Het ene maakt het fysieke, en het andere schept het geestelijke.
13. Wonderen zijn zowel begin- als eindpunten en wijzigen zo de tijdsorde. ²Ze zijn steeds weer bekrachtigingen van wedergeboorte, die achteruit lijken te gaan maar in wezen vooruit gaan. ³Ze maken het verleden onge-

- daan in het heden en bevrijden zo de toekomst.
14. Wonderen getuigen van de waarheid. ²Ze zijn overtuigend omdat ze uit overtuiging voortkomen. ³Zonder overtuiging ontaarden ze in magie, die onnadenkend en daardoor destructief is, of liever, een niet creatief gebruik van de denkkeest.
  15. Elke dag behoort aan wonderen te zijn gewijd. ²Het doel van de tijd is jou de gelegenheid te geven te leren de tijd constructief te gebruiken. ³Zo is het een leermiddel op een doel gericht. ⁴De tijd zal ophouden wanneer hij niet langer van nut is om het leerproces te vergemakkelijken.
  16. Wonderen zijn leermiddelen waarmee wordt gedemonstreerd dat het even zalig is te geven als te ontvangen. ²Ze vergroten de kracht van de gever en verlenen tegelijkertijd de ontvanger kracht.
  17. Wonderen overstijgen het lichaam. ²Het zijn plotselinge verschuivingen naar onzichtbaarheid, weg van het lichamelijke niveau. ³Dat is de reden waarom ze genezen.
  18. Een wonder is een dienst. ²Het is de maximale dienst die jij een ander kunt bewijzen. ³Het is een manier om je naaste lief te hebben als jezelf. ⁴Je herkent op hetzelfde moment je eigen waarde en die van je naaste.
  19. Wonderen verenigen denkkeesten in God. ²Ze zijn aangewezen op samenwerking omdat het Zoonschap de som is van al wat God geschapen heeft. ³Wonderen weerspiegelen daarom de wetten van de eeuwigheid, niet van de tijd.
  20. Wonderen roepen weer het bewustzijn wakker dat de geest, en niet het lichaam, het altaar van de waarheid is. ²Dit is het besef dat tot de genezende kracht van het wonder leidt.
  21. Wonderen zijn de natuurlijke tekenen van vergeving. ²Door wonderen aanvaard je Gods vergeving door die naar anderen uit te breiden.
  22. Wonderen worden alleen met angst geassocieerd dankzij het geloof dat duisternis de mogelijkheid tot verbergen heeft. ²Jij gelooft dat wat jouw fysieke ogen niet kunnen zien, niet bestaat. ³Dit leidt tot de ontkenning van de geestelijke blik.
  23. Wonderen herordenen de waarneming en plaatsen alle niveaus in het ware perspectief. ²Dit werkt genezend, omdat ziekte ontstaat uit het verwarren van de niveaus.
  24. Wonderen stellen je in staat zieken te genezen en doden op te wekken, want jij hebt ziekte en dood zelf gemaakt en kunt daarom beide afschaffen. ²Jij bent een wonder, in staat tot scheppen naar het evenbeeld van jouw Schepper. ³Al het andere is jouw eigen nachtmerrie, en bestaat niet. ⁴Alleen de scheppingen van licht zijn werkelijkheid.
  25. Wonderen maken deel uit van een aaneengeschakelde keten van verge-

- ving die, eenmaal voltooid, de Verzoening vormt. ²De Verzoening is altijd en in alle dimensies van de tijd werkzaam.
26. Wonderen staan voor vrijheid van angst. ²'Verzoenen' betekent 'ongedaan maken'. ³Het ongedaan maken van angst is een wezenlijk bestanddeel van de Verzoeningswaarde van wonderen.
27. Een wonder is een universele zegening van God via mij naar al mijn broeders. ²Het is het voorrecht van wie vergeven is om te vergeven.
28. Wonderen zijn een manier om bevrijding van angst te verkrijgen. ²Openbaring brengt een toestand teweeg waarin angst reeds is opgeheven. ³Wonderen zijn dus een middel en openbaring is het doel.
29. Wonderen loven God via jou. ²Ze loven Hem door Zijn scheppingen te eren en hun volmaaktheid te beamen. ³Ze genezen doordat ze de vereenzelviging met het lichaam ontkennen en de vereenzelviging met de geest bevestigen.
30. Door de geest te erkennen zetten wonderen de niveaus van waarneming recht en tonen die in hun juiste rangschikking. ²Dit plaatst de geest in het middelpunt, waar hij rechtstreeks kan communiceren.
31. Wonderen horen tot dankbaarheid te inspireren, niet tot ontzag. ²Dank God voor wat jij werkelijk bent. ³De kinderen van God zijn heilig en het wonder eert hun heiligheid, die wel verborgen maar nooit verloren kan zijn.
32. Ik inspireer alle wonderen, die in wezen een voorspraak zijn. ²Zij zijn een voorspraak voor jouw heiligheid en maken jouw waarnemingen heilig. ³Door jou boven de natuurwetten te stellen, verheffen ze jou tot de sfeer van de hemelse orde. ⁴In deze orde *ben* je al volmaakt.
33. Wonderen eren jou omdat jij liefde waard bent. ²Ze verdrijven illusies over jezelf en zien het licht in jou. ³Zo maken ze al verzoenend je vergis-singen weer goed door jou van je nachtmerries te verlossen. ⁴Door je denkg-eest te bevrijden uit de gevangenis van je illusies geven ze jou je innerlijke gezondheid terug.
34. Wonderen herstellen de denkg-eest tot zijn volheid. ²Door al verzoenend een tekort goed te maken, brengen ze volmaakte bescherming tot stand. ³De kracht van de geest laat geen ruimte voor inbreuk.
35. Wonderen zijn uitingen van liefde, maar ze hoeven niet altijd een zichtbare uitwerking te hebben.
36. Wonderen zijn voorbeelden van juist denken, die jouw waarnemingen afstemmen op de waarheid zoals God die geschapen heeft.
37. Een wonder is een correctie door mij in het onjuiste denken ingevoerd. ²Dit werkt als een katalysator, die foutieve waarneming afbreekt en op de juiste wijze opnieuw opbouwt. ³Dit stelt jou onder het Verzoeningsbegin-

- sel, waar de waarneming wordt genezen. ⁴Tot dit heeft plaatsgevonden, is kennis van de Goddelijke Orde onmogelijk.
38. De Heilige Geest is het mechanisme van wonderen. ²Hij ziet zowel Gods scheppingen als jouw illusies. ³Hij scheidt het ware van het onware door Zijn vermogen totaal waar te nemen in plaats van selectief.
39. Het wonder heft vergissingen op doordat de Heilige Geest vergissingen als onwaar of onwerkelijk doorziet. ²Dit is een andere manier om te zeggen dat door het licht waar te nemen de duisternis vanzelf verdwijnt.
40. Het wonder erkent iedereen als jouw broeder en de mijne. ²Het is een manier om het universele merkteken van God waar te nemen.
41. Heelheid is de waarnemingsinhoud van wonderen. ²Zo corrigeren, of verzoenen ze, de foutieve waarneming van gemis.
42. Een belangrijke verdienste van wonderen is hun kracht jou te verlossen van je valse gevoel van isolement, beroving en gemis.
43. Wonderen ontstaan uit een wonderstaat van de denkkeest, of een staat van wonderbereidheid.
44. Het wonder is een uiting van de innerlijke gewaarwording van Christus en de aanvaarding van Zijn Verzoening.
45. Een wonder gaat nooit verloren. ²Het kan vele mensen raken die je niet eens hebt ontmoet en onvoorstelbare veranderingen teweegbrengen in situaties waar jij je niet eens van bewust bent.
46. De Heilige Geest is het hoogste communicatiemedium. ²Wonderen behelzen dit soort communicatie niet, omdat ze *tijdelijke* communicatiemiddelen zijn. ³Wanneer je terugkeert tot je oorspronkelijke vorm van communicatie met God door rechtstreekse openbaring, zijn wonderen niet meer nodig.
47. Het wonder is een leermiddel dat de noodzaak van tijd doet afnemen. ²Het brengt een tijdsinterval tot stand buiten het patroon van de tijd, niet onderhevig aan de gebruikelijke tijds wetten. ³In die zin is het tijdloos.
48. Het wonder is het enige middel dat jou ter beheersing van de tijd direct ter beschikking staat. ²Alleen openbaring overstijgt dit, omdat ze helemaal niets met tijd van doen heeft.
49. Het wonder maakt geen onderscheid in gradaties van verkeerde waarneming. ²Het is een middel ter correctie van de waarneming, dat geheel los van de graad of de richting van de vergissing werkzaam is. ³Hierin ligt zijn ware onderscheidslousheid.
50. Het wonder vergelijkt wat jij gemaakt hebt met de schepping, waarbij het als waar aanvaardt wat ermee in overeenstemming is en als onwaar verworpt wat er niet mee overeenstemt.

II. Openbaring, tijd en wonderen

1. Een openbaring brengt een totale maar tijdelijke opheffing van twijfel en angst teweeg. ²Het is een afspiegeling van de oorspronkelijke vorm van communicatie tussen God en Zijn scheppingen, en gaat gepaard met het uiterst persoonlijke scheppingsgevoel dat soms in lichamelijke relaties wordt gezocht. ³Lichamelijke intimiteit kan het niet tot stand brengen. ⁴Wonderen zijn echter interpersoonlijk in de ware zin, en voeren tot werkelijke intimiteit met anderen. ⁵Een openbaring verenigt je rechtstreeks met God. ⁶Wonderen verenigen je rechtstreeks met je broeder. ⁷Geen van beide vloeit uit het bewuste voort, maar beide worden daar wel ervaren. ⁸Het bewuste is de toestand die tot handelen beweegt, hoewel het hiervan niet de inspiratiebron is. ⁹Je bent vrij te geloven wat je verkiest, en wat je doet getuigt van wat je gelooft.
2. Openbaring is hoogst persoonlijk en laat zich niet zinvol vertalen. ²Daarom is elke poging haar in woorden te beschrijven onmogelijk. ³Openbaring brengt alleen een ervaring teweeg. ⁴Wonderen zetten daarentegen aan tot handelen. ⁵Ze zijn vanwege hun interpersoonlijk karakter nu meer van nut. ⁶In deze leerfase is het verrichten van wonderen belangrijk omdat vrijheid van angst jou niet kan worden opgelegd. ⁷Openbaring is letterlijk onuitsprekelijk omdat het een ervaring van onuitsprekelijke liefde is.
3. Ontzag is alleen op zijn plaats bij openbaring, want hierop is het volmaakt en met recht toepasbaar. ²Bij wonderen is het misplaatst, omdat een toestand van ontzag aanbidding in zich draagt en ervan uitgaat dat iemand van lagere orde voor zijn Schepper staat. ³Jij bent een volmaakte schepping, en hoort alleen ontzag te voelen in Tegenwoordigheid van de Schepper van volmaaktheid. ⁴Het wonder is dan ook een teken van liefde tussen gelijken. ⁵Gelijken behoren geen ontzag voor elkaar te koesteren, daar ontzag ongelijkheid veronderstelt. ⁶Daarom is het een misplaatste reactie tegenover mij. ⁷Een oudere broer verdient respect vanwege zijn grotere ervaring, en gehoorzaamheid vanwege zijn grotere wijsheid. ⁸Hem komt ook liefde toe omdat hij een broer is, en toewijding als hij is toegewijd. ⁹Slechts op grond van mijn toewijding heb ik recht op de jouwe. ¹⁰Er is niets aan mij wat jij niet kunt bereiken. ¹¹Ik heb niets wat niet van God afkomstig is. ¹²Het huidige verschil tussen ons is dat ik niets anders heb. ¹³Daardoor verkeer ik in een toestand die in jou alleen potentieel aanwezig is.
4. 'Niemand komt tot de Vader dan door mij' betekent niet dat ik op enigerlei wijze van jou gescheiden ben of verschil, anders dan in tijd, en tijd bestaat niet werkelijk. ²De uitspraak heeft meer betekenis, indien beschouwd

op een verticale dan op een horizontale as. ³Jij staat onder mij en ik sta onder God. ⁴In het proces van 'opstijgen' sta ik hoger, omdat zonder mij de afstand tussen God en mens voor jou te groot zou zijn om te omvatten. ⁵Ik overbrug die afstand, als een oudere broer voor jou enerzijds en anderzijds als een Zoon van God. ⁶Mijn toewijding aan mijn broeders heeft mij aan het hoofd van het Zoonschap geplaatst, dat ik completeer omdat ik erin deel. ⁷Dit kan in tegenspraak lijken met de uitspraak 'Ik en mijn Vader zijn één,' maar die uitspraak is tweeledig, erkennende dat de Vader groter is.*

5. Openbaringen worden indirect door mij geïnspireerd doordat ik dicht bij de Heilige Geest sta, en alert ben op de ontvankelijkheid van mijn broeders voor openbaringen. ²Zo kan ik meer naar hen omlaagbrengen dan zij voor zichzelf naar beneden kunnen halen. ³De Heilige Geest bemiddelt in de communicatie van het hogere met het lagere en houdt het directe kanaal van God naar jou open voor openbaring. ⁴Openbaring is niet wederkerig. ⁵Ze gaat uit van God naar jou, maar niet van jou naar God.
6. Het wonder brengt de noodzaak van tijd tot een minimum terug. ²In het longitudinale of horizontale vlak schijnt het inzicht dat de leden van het Zoonschap gelijk zijn, een schier eindeloze tijd te vergen. ³Het wonder gaat echter gepaard met een plotselinge omslag van horizontale naar verticale waarneming. ⁴Dit voert een tijdsinterval in van waaruit zowel gever als ontvanger verderop in de tijd uitkomen dan waar ze anders zouden zijn geweest. ⁵Zo heeft het wonder de unieke eigenschap de tijd op te heffen in de mate waarin het de tijdsspanne die het overbrugt, overbodig maakt. ⁶Er is geen verband tussen de tijd die een wonder duurt en de tijd die het overspant. ⁷Het wonder vervangt een leerproces dat anders misschien duizenden jaren in beslag zou hebben genomen. ⁸Het doet dit door de fundamentele erkenning van de volmaakte gelijkheid van gever en ontvanger, waarop het wonder berust. ⁹Het wonder bekort de tijd door die samen te vouwen, met als gevolg dat bepaalde tijdsspannen daarbinnen verdwijnen. ¹⁰Het doet dit evenwel binnen het grotere verloop van tijd.

III. Verzoening en wonderen

1. Ik heb de leiding over het Verzoeningsproces dat ik in gang heb gezet. ²Wanneer jij een van mijn broeders een wonder schenkt, doe je dat aan *jou-zelf* en aan mij. ³De reden waarom jij mij voorafgaat, is dat ik voor mijn eigen Verzoening geen wonderen nodig heb, maar voor het geval jij tijdelijk faalt, sta ik aan het eind. ⁴Mijn aandeel in de Verzoening is het ongedaan maken van alle vergissingen die jij anders niet zou kunnen corrigeren.

⁵Wanneer je opnieuw tot het besef van jouw oorspronkelijke staat bent gebracht, word je van nature zelf deel van de Verzoening. ⁶Waar je mijn onwilligheid deelt om vergissingen in jezelf en anderen te accepteren, sluit jij je onvermijdelijk aan bij de grote kruistocht ter correctie daarvan; luister naar mijn stem, leer vergissingen ongedaan te maken en onderneem actie om ze te corrigeren. ⁷Het vermogen om wonderen te verrichten behoort jou toe. ⁸Ik zal de gelegenheid daartoe verschaffen, maar jij moet gereed en bereid zijn. ⁹Door ze te verrichten zul je overtuigd raken van dit vermogen, want overtuiging komt met succes. ¹⁰Het vermogen is het potentieel, de verwezenlijking is zijn expressie, en de Verzoening, die de natuurlijke roeping van Gods kinderen is, is het doel.

2. 'Hemel en aarde zullen voorbijgaan' betekent dat ze niet als gescheiden toestanden zullen blijven bestaan. ²Mijn woord, dat de opstanding en het leven is, zal niet voorbijgaan, omdat het leven eeuwig is. ³Jij bent het werk van God en Zijn werk is volkomen beminnenswaard en volkomen liefdevol. ⁴Zo moet een mens in zijn hart over zichzelf denken*, want dat is wat hij is.
3. Wie vergeven is, is het instrument van de Verzoening. ²Van geest vervuld, vergeeft hij op zijn beurt. ³Wie bevrijd is, werkt onvermijdelijk mee aan de bevrijding van zijn broeders, want dat is het plan van de Verzoening. ⁴Wonderen zijn de manier waarop denkgheesten die de Heilige Geest dienen, zich met mij verenigen ter verlossing of bevrijding van al Gods scheppingen.
4. Ik ben de enige die onderscheidloos wonderen kan verrichten, omdat ik de Verzoening ben. ²Jij hebt een rol in de Verzoening die ik jou zal ingeven. ³Vraag mij welke wonderen je verrichten moet. ⁴Dat bespaart jou onnodige moeite, omdat je zult handelen onder rechtstreekse communicatie. ⁵De onpersoonlijke aard van het wonder vormt er een wezenlijk bestanddeel van, omdat het mij in staat stelt de toepassing ervan te leiden; en onder mijn begeleiding voeren wonderen tot de hoogst persoonlijke ervaring van openbaring. ⁶Een gids stuurt niet maar wijst wel de weg, en laat het aan jou over om te volgen. ⁷'Leid ons niet in verzoeking' betekent 'Zie je vergissingen in en besluit ze op te geven door mijn leiding te aanvaarden.'
5. Een vergissing kan geen echte bedreiging vormen voor de waarheid, die altijd daartegen bestand is. ²In wezen is alleen de vergissing kwetsbaar. ³Het staat jou vrij je koninkrijk te vestigen waar jou dat goeddunkt, maar de juiste keuze is onvermijdelijk als je dit bedenkt:

⁴Geest is eeuwig in een staat van genade.

⁵Jouw werkelijkheid is louter geest.

⁶Daarom ben jij eeuwig in een staat van genade.

⁷Verzoening maakt in dit opzicht alle vergissingen ongedaan, en vernietigt aldus de bron van angst. ⁸Wanneer je Gods geruststellingen als een bedreiging ervaart, komt dat altijd doordat je misplaatste of verspilde trouw verdedigt. ⁹Wanneer je die op anderen projecteert zet je hen gevangen, maar alleen in zoverre jij vergissingen versterkt die zij al hebben begaan. ¹⁰Dit maakt hen gevoelig voor de vervormingen van anderen, aangezien hun eigen waarneming van henzelf is vervormd. ¹¹De wonderdoener kan hen alleen maar zegenen, wat hun vervormingen ongedaan maakt en hen uit gevangenschap bevrijdt.

6. Jij reageert op wat je waarneemt, en zoals je waarneemt zo zul jij je gedragen. ²De Gulden Regel vraagt jou om anderen te bejegenen zoals jij door hen bejegend wilt worden. ³Dit betekent dat de waarneming van beiden accuraat moet zijn. ⁴De Gulden Regel is de regel voor juist gedrag. ⁵Je kunt je niet juist gedragen als je niet correct waarneemt. ⁶Aangezien jij en je naaste gelijkwaardige leden van één familie zijn, zul je beiden bejegenen zoals je beiden waarneemt. ⁷Je dient vanuit de waarneming van jouw eigen heiligheid naar de heiligheid van anderen te kijken.
7. Wonderen ontstaan uit een denkkeest die daar klaar voor is. ²Doordat hij vereend is, gaat deze denkkeest uit naar iedereen, zelfs zonder dat de wonderdoener zichzelf daarvoor bewust is. ³De onpersoonlijke aard van wonderen vloeit voort uit het feit dat de Verzoening zelf één is en alle schepingen met hun Schepper verenigt. ⁴Als uitdrukking van wat jij waarlijk bent, brengt het wonder de denkkeest in een staat van genade. ⁵De denkkeest verwelkomt dan van nature de Gastheer* binnen en de vreemdeling buiten. ⁶Wanneer jij de vreemdeling binnenlaat, wordt hij jouw broeder.
8. Dat het wonder op jouw broeders een uitwerking kan hebben die zich aan jouw waarneming onttrekt, is niet jouw zorg. ²Het wonder zal *jou* altijd zegenen. ³Wonderen waarvan jou niet gevraagd wordt ze te verrichten hebben niet hun waarde verloren. ⁴Het blijven uitdrukkingen van je eigen staat van genade, maar het handelingsaspect van het wonder moet onder mijn toezicht staan, omdat ik het gehele plan volledig overzie. ⁵De onpersoonlijke aard van wondergerichtheid staat garant voor jouw genade, maar alleen ik verkeer in een positie te weten wáár wonderen kunnen worden verleend.
9. Wonderen zijn alleen in die zin selectief dat ze naar diegenen worden geleid die ze voor zichzelf weten te benutten. ²Aangezien het hierdoor on-

vermijdelijk wordt dat zij ze naar anderen zullen uitbreiden, wordt zo een sterke keten van Verzoening gesmeed. ³Deze selectiviteit laat echter de omvang van het wonder zelf buiten beschouwing, omdat het begrip 'maat' op een vlak bestaat dat zelf onwerkelijk is. ⁴Aangezien het wonder beoogt het bewustzijn van de werkelijkheid te herstellen, zou het niet erg bruikbaar zijn als het gebonden was aan de wetten waaraan de vergissing onderworpen is die het juist corrigeren wil.

IV. De ontsnapping uit de duisternis

1. De ontsnapping uit de duisternis kent twee fasen: ten eerste het inzicht dat duisternis niet de mogelijkheid tot verbergen biedt. ²Deze stap brengt meestal angst met zich mee. ³Ten tweede het inzicht dat er niets is wat jij verbergen wilt, zelfs al zou je dat kunnen. ⁴Deze stap brengt ontsnapping uit de angst. ⁵Wanneer jij eenmaal bereid bent niets te verbergen, zul je niet alleen bereid zijn gemeenschap* aan te gaan, maar zul je ook begrijpen wat vrede en vreugde is.
2. Heiligheid laat zich nooit echt door duisternis verbergen, maar je kunt jezelf daarin wel misleiden. ²Deze misleiding maakt je bang omdat je in je hart *weet* dat het een misleiding is, en jij je enorme inspanningen getroost om die realiteit te verlenen. ³Het wonder plaatst de werkelijkheid waar ze hoort. ⁴De werkelijkheid behoort uitsluitend tot de geest, en het wonder erkent alleen de waarheid. ⁵Zo verdrijft het illusies over jezelf en brengt jou in gemeenschap, of communie, met jezelf en God. ⁶Het wonder werkt mee aan de Verzoening door de denkkeest in dienst te stellen van de Heilige Geest. ⁷Dit bepaalt de juiste functie van de denkkeest en corrigeert zijn vergissingen, die niets anders dan een gebrek aan liefde zijn. ⁸Je denkkeest kan van illusies bezeten zijn, maar de geest is eeuwig vrij. ⁹Als een denkkeest zonder liefde waarneemt, ziet hij een lege huls en is hij zich niet van de geest vanbinnen bewust. ¹⁰De Verzoening geeft de geest daarentegen zijn aangewezen plaats terug. ¹¹Een denkkeest die de geest dient *is* onkwetsbaar.
3. Duisternis is het ontbreken van licht zoals zonde het ontbreken van liefde is. ²Van zichzelf heeft ze geen unieke eigenschappen. ³Ze is een voorbeeld van het geloof in 'schaarste', waaruit alleen vergissingen kunnen voortkomen. ⁴De waarheid is altijd overvloedig. ⁵Wie ziet en erkent dat hij alles heeft, heeft geen enkele behoefte. ⁶De bedoeling van de Verzoening is jou alles terug te geven, of liever: jou daar weer van bewust te maken. ⁷Jou is, net als iedereen, alles gegeven toen je geschapen werd.
4. Voor de leegte die door angst wordt veroorzaakt, moet vergeving in de

plaats komen. ²Dat is wat de Bijbel bedoelt met ‘Er is geen dood,’ en de reden dat ik kon demonstreren dat de dood niet bestaat. ³Ik kwam om de wet te vervullen door die opnieuw uit te leggen. ⁴De wet zelf, mits juist begrepen, biedt uitsluitend bescherming. ⁵Zij die hun denken nog niet veranderd hebben, zijn degenen die het concept ‘hellevuur’ erin hebben aangebracht. ⁶Ik verzeker jou dat ik zal getuigen voor iedereen die me daartoe de gelegenheid geeft, en in elke mate waarin hij dat toestaat. ⁷Jouw getuigenis toont jouw overtuiging en sterkt die zo. ⁸Zij die voor mij getuigen, geven door hun wonderen blijk dat ze het geloof in tekort hebben opgegeven ten gunste van de overvloed die ze als de hunne hebben leren kennen.

V. Heelheid en geest

1. Het wonder lijkt veel op het lichaam in die zin dat het beide leermiddelen zijn om een toestand te bevorderen waarin ze overbodig worden. ²Wanneer de oorspronkelijke staat van de geest, rechtstreekse communicatie, is bereikt, dient noch het lichaam noch het wonder enig doel. ³Zolang jij echter gelooft dat je in een lichaam bent, heb je de keuze uit liefdeloze en wonderbare uitdrukkingskanalen. ⁴Je kunt een lege huls produceren, maar jij kunt niet volstrekt niets uitdrukken. ⁵Je kunt wachten, talmen, jezelf verlammen of je creativiteit tot nagenoeg niets reduceren. ⁶Maar je kunt die niet tenietdoen. ⁷Je kunt je middel tot communicatie vernietigen, maar niet je vermogen. ⁸Jij hebt jezelf niet geschapen.
2. De fundamentele beslissing van een wondergericht iemand is niet langer dan nodig de tijd te rekken. ²Tijd is een verspilling, en kan verspild worden. ³De wonderdoener aanvaardt daarom de factor tijdsbeheersing graag. ⁴Hij erkent dat iedere samenvouwing van de tijd iedereen dichter bij de uiteindelijke verlossing van de tijd brengt, waarin de Zoon en de Vader één zijn. ⁵Gelijkheid veronderstelt geen gelijkheid *nu*. ⁶Wanneer iedereen inziet dat hij alles heeft, zullen individuele bijdragen aan het Zoonschap niet langer nodig zijn.
3. Wanneer de Verzoening voltooid is, zullen alle Zonen van God in alle talenten delen. ²God bevoorrecht niet. ³Al Zijn kinderen hebben Zijn totale liefde en al Zijn gaven worden vrijelijk en gelijkelijk aan allen geschonken. ⁴Als gij niet wordt als kleine kinderen’ betekent: als je niet ten volle inziet dat je volkomen afhankelijk bent van God, kun je niet de werkelijke macht van de Zoon in zijn ware relatie tot de Vader kennen. ⁵De speciaalheid van Gods Zonen berust niet op uitsluiting maar op insluiting. ⁶Al mijn broeders zijn speciaal. ⁷Als zij geloven dat zij iets ontberen, wordt hun waar-

- neming vervormd. ⁸Wanneer dat gebeurt, is de hele familie van God, het Zoonschap, in haar relaties aangetast.
4. Uiteindelijk moet ieder lid van de familie van God terugkeren. ²Het wonder roept hem op terug te keren, want het zegent en eert hem, ook al is hij in de geest afwezig. ³'God laat niet met Zich spotten' is geen waarschuwing maar een geruststelling. ⁴God zou met Zich laten spotten als het één van Zijn scheppingen aan heiligheid ontbrak. ⁵De schepping is heel, en het merkteken van heilheid is heiligheid. ⁶Wonderen zijn bevestigingen van Zoonschap, wat een staat van compleetheid en overvloed is.
  5. Al wat waar is is eeuwig, en kan niet veranderen of veranderd worden. ²De geest is daarom onveranderbaar omdat hij reeds volmaakt is, maar de denkkeest kan kiezen wat hij dienen wil. ³De enige beperking opgelegd aan zijn keuze is dat hij geen twee heren dienen kan. ⁴Als de denkkeest daarvoor kiest, kan hij het middel worden waardoor de geest volgens het patroon van zijn eigen schepping scheidt. ⁵Als hij daar niet vrijelijk voor kiest, behoudt hij zijn scheppende aanleg, maar plaatst zichzelf onder tirannieke in plaats van Gezaghebbende leiding. ⁶Bijgevolg neemt hij gevangen, want zo luiden de decreten van tirannen. ⁷Veranderen van denken wil zeggen: het aan *ware* Autoriteit ter beschikking stellen.
  6. Het wonder is een teken dat de denkkeest besloten heeft door mij geleid te worden in Christus' dienst. ²De overvloed van Christus is het natuurlijk gevolg van de keuze Hem te volgen. ³Alle ondiepe wortels moeten worden uitgerukt, omdat ze niet diep genoeg gaan om jou te voeden en te dragen. ⁴De illusie dat ondiepe wortels diepte en stevigheid gegeven kan worden, is een van de verdraaiingen waarop de omkering van de Gulden Regel berust. ⁵Wanneer deze valse steunpunten worden opgegeven, wordt het evenwicht tijdelijk als onstabiel ervaren. ⁶Niets is echter minder stabiel dan een op z'n kop staande oriëntatie. ⁷En evenmin kan iets wat die op z'n kop houdt, bevorderlijk zijn voor een verhoogde stabiliteit.

VI. De illusie van behoeften

1. Jij die vrede wilt, kunt die alleen vinden door totale vergeving. ²Niemand kan iets leren tenzij hij het leren wil en ergens gelooft dat hij het nodig heeft. ³Terwijl in Gods schepping gebrek niet bestaat, is het overduidelijk aanwezig in wat jij hebt gemaakt. ⁴Dit is in feite het wezenlijke verschil tussen de twee. ⁵Gebrek duidt erop dat jij beter af zou zijn in een toestand die op een of andere wijze afwijkt van die waarin jij je nu bevindt. ⁶Tot aan de 'afscheiding' – wat de betekenis is van de 'zondeval' – ontbrak het aan

niets.⁷ Er waren helemaal geen behoeften.⁸ Behoeften ontstaan alleen wanneer jij jezelf iets ontzegt.⁹ Je stemt je handelingen af op de specifieke rangorde van behoeften zoals jij die opstelt.¹⁰ En die hangt op zijn beurt af van jouw beeld van wat jij bent.

2. Het gevoel van God afgescheiden te zijn is het enige gebrek dat je echt dient te corrigeren.² Dit gevoel van afscheiding zou nooit zijn ontstaan als jij je waarneming van de waarheid niet had vervormd en jezelf daardoor als behoeftig was gaan zien.³ Het idee van een rangorde van behoeften is ontstaan doordat jij, toen je eenmaal die fundamentele dwaling had begaan, jezelf al had opgedeeld in niveaus met verschillende behoeften.⁴ Wanneer je integreert, word je één, en worden bijgevolg jouw behoeften één.⁵ Eenduidige behoeften leiden tot eenduidige handeling, omdat dit een afwezigheid van conflict bewerkstelligt.
3. Het idee van rangorden van behoeften, dat voortvloeit uit de oerdwaling dat iemand van God gescheiden kan zijn, vraagt correctie op zijn eigen niveau voordat überhaupt de vergissing van het waarnemen van niveaus kan worden gecorrigeerd.² Je kunt je niet doeltreffend gedragen zolang je op verschillende niveaus functioneert.³ Maar zolang je dat nog doet, moet de correctie verticaal, van beneden af, worden ingevoerd.⁴ Dit komt doordat jij denkt dat je in zoiets als ruimte leeft, waar begrippen als 'boven' en 'beneden' betekenis hebben.⁵ Uiteindelijk is ruimte even betekenisloos als tijd.⁶ Beide zijn slechts overtuigingen.
4. De werkelijke bedoeling van deze wereld is dat ze benut wordt om je ongelooft te corrigeren.² Zelf kun je de gevolgen van angst nooit onder controle houden, omdat jij angst gemaakt hebt, en jij gelooft in wat je hebt gemaakt.³ Dus qua houding, maar niet qua inhoud, lijkt jij op jouw Schepper, die een volmaakt vertrouwen in Zijn scheppingen heeft omdat Hij ze heeft geschapen.⁴ Geloof in iets leidt tot de aanvaarding van het bestaan ervan.⁵ Daarom kun jij geloven wat niemand anders voor waar houdt.⁶ Het is waar voor jou omdat jij het hebt gemaakt.
5. Alle aspecten van angst zijn onwaar omdat ze op het scheppende niveau niet bestaan, en dus helemaal niet bestaan.² In de mate waarin jij bereid bent je overtuigingen aan deze proef te onderwerpen, in die mate worden jouw waarnemingen gecorrigeerd.³ Bij het schiften van het ware en het onware gaat het wonder als volgt te werk:

⁴Volmaakte liefde verdrijft angst.

*⁵Als er angst bestaat,
dan is er geen volmaakte liefde.*

⁶Maar:

⁷*Alleen volmaakte liefde bestaat.*

⁸*Als er angst is,*

brengt die een toestand teweeg die niet bestaat.

⁹Geloof dit en je bent vrij. ¹⁰Alleen God kan deze oplossing tot stand brengen, en dat geloof is Zijn geschenk.

VII. Vervormingen van wonderimpulsen

1. Je vervormde waarnemingen leggen een dikke deken over wonderimpulsen heen, en maakt het ze moeilijk tot je eigen bewustzijn door te dringen. ²Het is een ernstige vervorming van je waarneming als je wonderimpulsen met lichamelijke impulsen verwacht. ³Lichamelijke impulsen zijn verkeerd aangewende wonderimpulsen. ⁴Alle werkelijke genoegens komen voort uit het doen van Gods Wil. ⁵Want die *niet* doen is een ontkenning van het Zelf. ⁶Ontkenning van het Zelf heeft illusies tot gevolg, terwijl de correctie van de vergissing tot bevrijding daarvan leidt. ⁷Maak jezelf niet wijs dat je met behulp van iets van buitenaf vredig in relatie kunt treden met God of je broeders.
2. Kind van God, je bent geschapen om het goede, het mooie en het heilige te scheppen. ²Vergeet dit niet. ³De Liefde van God moet nog een tijdje via het ene lichaam naar het andere worden uitgedrukt, omdat visie nog steeds zo zwak is. ⁴Je kunt je lichaam het best gebruiken om je te helpen jouw waarneming zo te verruimen dat je echte visie kunt verwerven, iets waartoe het fysieke oog niet in staat is. ⁵Dit te leren is het enige ware nut van het lichaam.
3. Fantasie is een vervormd soort visie. ²Alle fantasieën zijn vervormingen, omdat ze altijd inhouden dat de waarneming tot onwerkelijkheid wordt verdraaid. ³Handelingen die voortkomen uit vervormingen zijn letterlijk de reacties van hen die niet weten wat ze doen. ⁴Fantasie is een poging om uitgaande van valse behoeften de werkelijkheid te beheersen. ⁵Verdraai de werkelijkheid op enigerlei wijze, en je waarneming wordt destructief. ⁶Fantasieën zijn een middel om valse verbanden te leggen en te proberen daar genot uit te halen. ⁷Maar al kun je valse verbanden zien, je kunt ze nooit tot werkelijkheid maken, behalve voor jouzelf. ⁸Jij gelooft in wat je maakt. ⁹Als je wonderen schenkt, zul jij daar even sterk in geloven. ¹⁰De kracht van jouw overtuiging zal dan de ontvanger van het wonder sterken

in zijn geloof. ¹¹Fantasieën worden totaal overbodig wanneer de volkomen bevredigende aard van de werkelijkheid zowel voor gever als ontvanger duidelijk wordt. ¹²De werkelijkheid gaat ‘verloren’ door onrechtmatige toeëigening, hetgeen tirannie met zich meebrengt. ¹³Zolang nog één enkele ‘slaaf’ de aarde bewandelt, is jouw bevrijding niet compleet. ¹⁴Het complete herstel van het Zoonschap is het enige doel van hen die wondergericht zijn.

4. Dit is een cursus in het trainen van je denkkeest. ²Alle scholing vraagt op een bepaald niveau aandacht en studie. ³Een aantal latere onderdelen van deze cursus steunt zozeer op deze eerste paragrafen, dat deze zorgvuldige studie vereisen. ⁴Je zult ze ook ter voorbereiding nodig hebben. ⁵Anders word je misschien veel te angstig voor wat er komen gaat om daar constructief gebruik van te kunnen maken. ⁶Wanneer je echter deze eerste paragrafen bestudeert, zul je een aantal van de implicaties gaan zien waarover later verder wordt uitgeweid.
5. Een degelijke fundering is noodzakelijk vanwege de vaak voorkomende verwarring van angst met ontzag, waarop ik al gewezen heb. ²Ik heb gezegd dat ontzag misplaatst is met betrekking tot de Zonen van God, omdat je geen ontzag dient te voelen in aanwezigheid van jouw gelijken. ³Er werd echter ook beklemtoond dat ontzag wél gepast is in Tegenwoordigheid van jouw Schepper. ⁴Ik heb zorgvuldig mijn rol in de Verzoening verduidelijkt, zonder die over of onder te belichten. ⁵En ik probeer met die van jou hetzelfde te doen. ⁶Ik heb onderstreept dat vanwege onze intrinsieke gelijkheid ontzag geen gepaste reactie op mij is. ⁷Enkele latere stappen in deze cursus houden echter een directere nadering tot God Zelf in. ⁸Het zou onverstandig zijn om zonder zorgvuldige voorbereiding met die stappen te beginnen, want dan zal ontzag met angst worden verward, en zal de ervaring eerder traumatisch dan gelukzalig zijn. ⁹Genezing komt uiteindelijk van God. ¹⁰Het middel wordt jou zorgvuldig uitgelegd. ¹¹Openbaring kan jou soms het doel onthullen, maar om het doel te bereiken is het middel nodig.

Hoofdstuk 2

DE AFSCHEIDING EN DE VERZOENING

I. De oorsprong van de afscheiding

1. Uitbreiding is een fundamenteel aspect van God dat Hij Zijn Zoon geschonken heeft. ²Bij de schepping breidde God Zich in Zijn scheppingen uit en vervulde ze met dezelfde liefdevolle Wil tot scheppen. ³Je bent niet alleen ten volle maar ook volmaakt geschapen. ⁴Er is geen leegte in jou. ⁵Door jouw gelijkenis met je Schepper kun je scheppen. ⁶Geen enkel kind van God kan dit vermogen verliezen, omdat dit onlosmakelijk is verbonden met wat hij is, maar hij kan het wel oneigenlijk gebruiken door te projecteren. ⁷Het oneigenlijke gebruik van uitbreiding, ofwel projectie, doet zich voor wanneer je gelooft dat er een leegte of een gebrek in jou bestaat, en meent dat je dit met je eigen ideeën in plaats van met waarheid kunt opvullen. ⁸Dit proces bestaat uit de volgende stappen:
⁹Ten eerste: je gelooft dat wat God geschapen heeft, door jouw eigen denkkeest kan worden veranderd.
¹⁰Ten tweede: je gelooft dat wat volmaakt is, onvolmaakt of gebrekkig kan worden gemaakt.
¹¹Ten derde: je gelooft dat je de scheppingen van God, jouzelf inbegrepen, kunt misvormen.
¹²Ten vierde: je gelooft dat jij jezelf kunt scheppen en dat de richting van je eigen schepping door jou wordt bepaald.
2. Deze onderling verwante verdraaiingen geven een beeld van wat zich eigenlijk afspeelde bij de afscheiding oftewel de 'omweg door de angst'. ²Niets van dit alles bestond vóór de afscheiding, net zomin als het in feite nu bestaat. ³Al wat God geschapen heeft, is zoals Hij. ⁴Uitbreiding, zoals God die van Zich laat uitgaan, komt overeen met de innerlijke schittering die de kinderen van de Vader erven van Hem. ⁵De werkelijke bron ervan is inwendig. ⁶Dit geldt evenzeer voor de Zoon als voor de Vader. ⁷In die zin omvat de schepping zowel Gods schepping van de Zoon, als de scheppingen van de Zoon wanneer diens denkkeest is genezen. ⁸Dit vereist dat God de Zoon vrije wil toekent, want heel de liefdevolle schepping is vrijelijk geschonken in één doorgaande lijn, waarin alle aspecten van gelijke orde zijn.
3. De Hof van Eden, ofwel de pre-afscheidingstoestand, was een denkstaat waarin het aan niets ontbrak. ²Toen Adam luisterde naar de 'leugens van de slang', hoorde hij alleen onwaarheid. ³Je hoeft niet te blijven geloven in

wat niet waar is, tenzij jij dat verkiest. ⁴Dat alles kan letterlijk in een oogwenk verdwijnen, omdat het slechts een waanbeeld, een valse waarneming is. ⁵Wat je in dromen ziet lijkt heel echt. ⁶Toch zegt de Bijbel dat een diepe slaap over Adam viel, en er wordt nergens gewag gemaakt van zijn ontwaken. ⁷De wereld heeft nog geen allesomvattende herontwaking of wedergeboorte beleefd. ⁸Zo'n wedergeboorte is onmogelijk zolang je doorgaat met projecteren oftewel miscreëren. ⁹Maar het ligt nog altijd in je vermogen om uit te breiden, zoals God Zijn Geest tot jou heeft uitgebreid. ¹⁰In werkelijkheid is dit je enige keuze, omdat jouw vrije wil je werd gegeven om vreugde te vinden in het scheppen van het volmaakte.

4. Alle angst is uiteindelijk te herleiden tot het fundamentele waanbeeld dat jij het vermogen hebt je de macht van God toe te eigenen. ²Natuurlijk kun jij dit niet, en je hebt dat ook nooit gekund. ³Hierin ligt de werkelijke basis voor je uitweg uit de angst. ⁴Die uitweg wordt verschaft door jouw aanvaarding van de Verzoening, wat je doet inzien dat je vergissingen in werkelijkheid nooit hebben plaatsgevonden. ⁵Pas nadat die diepe slaap over Adam was gevallen kon hij nachtmerries krijgen. ⁶Als plotseling het licht wordt aangedaan bij iemand die een angstdroom heeft, kan hij dat licht aanvankelijk opvatten als onderdeel van zijn droom en er bang voor zijn. ⁷Maar wanneer hij ontwaakt, zal hij het licht correct zien als de bevrijding uit de droom, waaraan dan niet langer werkelijkheid wordt verleend. ⁸Deze bevrijding berust niet op illusies. ⁹De kennis die verlicht, maakt je niet alleen vrij, maar toont jou ook duidelijk dat jij al vrij bent.
5. Het is voor het wonder niet belangrijk welke leugens jij gelooft, het kan ze alle met hetzelfde gemak genezen. ²Het maakt geen onderscheid tussen verkeerde waarnemingen. ³Zijn enige zorg is onderscheid te maken tussen de waarheid aan de ene en de dwaling aan de andere kant. ⁴Sommige wonderen kunnen van groter omvang lijken dan andere. ⁵Maar denk dan aan het eerste principe van deze cursus: wonderen kennen geen rangorde naar moeilijkheid. ⁶In werkelijkheid word je door geen enkele uiting van een gebrek aan liefde ook maar enigszins aangetast. ⁷Die kan uit jou en uit anderen komen, van jou naar anderen of van anderen naar jou uitgaan. ⁸Vrede is een eigenschap *in* jou. ⁹Je kunt die niet buiten je vinden. ¹⁰Ziekte is een vorm van uiterlijk zoeken. ¹¹Gezondheid is innerlijke vrede. ¹²Ze maakt dat je door een gebrek aan liefde van buitenaf niet kunt worden geschokt, en geeft je door jouw aanvaarding van wonderen het vermogen de omstandigheden te corrigeren die voortvloeien uit een gebrek aan liefde in anderen.

II. De Verzoening als verdediging

1. Jij kunt alles wat ik vraag. ²Ik heb je gevraagd om wonderen te verrichten en ik heb duidelijk gemaakt dat wonderen natuurlijk, corrigerend, genezend en universeel zijn. ³Er is niets wat ze niet kunnen, maar ze kunnen niet worden verricht in een geest van twijfel of angst. ⁴Wanneer je ergens bang voor bent, erken je dat het de macht heeft jou te kwetsen. ⁵Onthoud dat waar je hart is, ook je schat is. ⁶Je gelooft in datgene waaraan jij waarde toekent. ⁷Als je bang bent, ken je aan het verkeerde waarde toe. ⁸Je begrip zal dan onvermijdelijk het verkeerde waarde verlenen en zal, doordat het elke gedachte evenveel macht geeft, onvermijdelijk je vrede tenietdoen. ⁹Daarom spreekt de Bijbel van 'de vrede Gods die alle begrip te boven gaat.' ¹⁰Deze vrede kan onmogelijk, door welke vergissing ook, aan het wankelen worden gebracht. ¹¹Van alles wat niet van God komt ontken ze het vermogen jou te treffen. ¹²Dit is het juiste gebruik van ontkenning. ¹³Ze wordt niet aangewend om iets te verbergen, maar om vergissingen te corrigeren. ¹⁴Ze brengt elke vergissing, alle dwaling naar het licht, en aanzien dwaling en duisternis hetzelfde zijn, corrigeert ze automatisch elke vergissing.
2. Ware ontkenning is een krachtig beschermmiddel. ²Je kunt en moet iedere overtuiging dat een vergissing jou kan kwetsen, ontkennen. ³Dit soort ontkenning is geen verhulling maar een correctie. ⁴Jouw juiste denken hangt ervan af. ⁵De ontkenning van de vergissing is een krachtige verdediging van de waarheid, maar het ontkennen van de waarheid mondt uit in miscreatie, de projecties van het ego. ⁶In dienst van het juiste denken maakt de ontkenning van de vergissing de denkgeest vrij en herstelt zij de vrijheid van de wil. ⁷Wanneer de wil werkelijk vrij is kan hij niet miscreëren, omdat hij alleen de waarheid ziet.
3. Je kunt zowel de waarheid als de dwaling verdedigen. ²Het middel is makkelijker te begrijpen als eerst de waarde van het doel precies is vastgelegd. ³Het is een kwestie van *waartoe* het dient. ⁴Iedereen verdedigt zijn schat, en doet dat instinctief. ⁵De echte vragen zijn: wat koester je als schat, en in welke mate doe je dat? ⁶Zodra je geleerd hebt deze vragen in overweging te nemen en ze in al je handelingen te betrekken, zal het je weinig moeite kosten over de middelen duidelijkheid te verkrijgen. ⁷De middelen zijn steeds voorhanden op het moment dat je erom vraagt. ⁸Maar je kunt tijd besparen door deze stap niet overmatig te rekken. ⁹De juiste focus zal hem onmetelijk bekorten.
4. De Verzoening is de enige verdediging die niet destructief kan worden aangewend, omdat ze niet een instrument is van jouw makelij. ²Het

Verzoenings*beginsel* was al in werking lang voor de Verzoening begon. ³Het beginsel was liefde en de Verzoening was een *daad* van liefde. ⁴Daden waren vóór de afscheiding onnodig, omdat het geloof in tijd en ruimte niet bestond. ⁵Pas na de afscheiding werden de Verzoening alsook de voorwaarden, nodig voor de vervulling daarvan, ontworpen. ⁶Er was toen een verdediging nodig, zo schitterend, dat die niet kon worden misbruikt, zij het wel geweigerd. ⁷Weigering kan haar echter nooit omzetten in een aanvalswapen, wat een inherente eigenschap is van elke andere verdediging. ⁸Zo wordt de Verzoening de enige verdediging die geen tweesnijdend zwaard is. ⁹Ze kan alleen genezen.

5. De Verzoening werd in het geloof in ruimte en tijd ingebouwd om aan de behoefte aan dit geloof zelf een grens te stellen, en uiteindelijk het leerproces te voltooien. ²De Verzoening is de allerlaatste les. ³Het leren zelf is, net als de klaslokalen waarin het plaatsvindt, iets tijdelijks. ⁴Het leervermogen verliest zijn waarde wanneer het niet langer nodig is te veranderen. ⁵Wie eeuwig schept, heeft niets te leren. ⁶Jij kunt leren je waarnemingen te verbeteren en een steeds betere leerling worden. ⁷Dit zal jou in steeds grotere harmonie met het Zoonschap brengen; maar het Zoonschap zelf is een volmaakte schepping en volmaaktheid is geen zaak van gradaties. ⁸Leren is alleen van betekenis zolang er een geloof in verschillen bestaat.
6. Evolutie is een proces waarin je van het ene naar het volgende niveau lijkt voort te gaan. ²Je corrigeert je eerdere misstappen door stappen vooruit te doen. ³Dit proces is in temporele zin eigenlijk onbegrijpelijk, omdat je terugkeert en tegelijkertijd vooruitgaat. ⁴De Verzoening is het middel waarmee je jezelf van het verleden kunt bevrijden terwijl je voorwaarts gaat. ⁵Ze maakt je vroegere vergissingen ongedaan en maakt het aldus voor jou onnodig steeds weer op je schreden terug te keren zonder dichterbij je terugkomst te komen. ⁶In die zin bespaart de Verzoening tijd, maar heft die, net als het wonder dat ze dient, niet op. ⁷Zolang Verzoening nodig is, is er tijd nodig. ⁸Maar de Verzoening heeft als voltooid plan een unieke relatie tot de tijd. ⁹Tot het moment waarop de Verzoening is voltooid, zullen de verschillende fasen ervan in de tijd verlopen, maar de totale Verzoening staat aan het eind van de tijd. ¹⁰Dan is de brug van terugkeer gebouwd.
7. De Verzoening vergt je totale inzet. ²Misschien denk je nog steeds dat dit gepaard gaat met verlies, een fout die alle afgescheiden Zonen van God op een of andere manier maken. ³Het is moeilijk te geloven dat een verdediging die niet kan aanvallen de beste verdediging is. ⁴Dit is wat bedoeld wordt met 'de zachtmoedigen zullen de aarde beërven.' ⁵Zij zullen die dankzij hun kracht letterlijk overnemen. ⁶Een tweezijdige verdediging is

naar haar aard zwak, juist omdat ze tweesnijdend is en heel onverwachts tegen jou kan worden gekeerd. ⁷Deze mogelijkheid kan alleen door wonderen worden beteugeld. ⁸Het wonder maakt de verdediging die de Verzoening is tot jouw echte bescherming, en naarmate je steeds zekerder wordt, begin jij jouw natuurlijke talent te gebruiken om anderen te beschermen, in het besef dat jijzelf zowel een broeder als een Zoon bent.

III. Het altaar van God

1. De Verzoening kun jij alleen in jezelf aanvaarden door je innerlijke licht vrij te maken. ²Sinds de afscheiding zijn verdedigingsmiddelen vrijwel uitsluitend aangewend om zich *tegen* de Verzoening te verdedigen, en zo de afscheiding in stand te houden. ³Dit wordt in het algemeen gezien als een behoefte om het lichaam te beschermen. ⁴De vele lichaamsfantasieën waarmee de denkkeest zich inlaat ontstaan uit de verwrongen overtuiging dat het lichaam gebruikt kan worden als middel om ‘verzoening’ te bereiken. ⁵Het lichaam als een tempel beschouwen is pas een eerste stap in de correctie van deze verdraaiing, omdat het slechts een deel ervan verandert. ⁶Het onderkent *wel* dat Verzoening in fysieke zin onmogelijk is. ⁷Maar de volgende stap is het besef dat een tempel helemaal geen bouwwerk is. ⁸De ware heiligheid ervan is gelegen in het innerlijke altaar waaromheen het bouwwerk is opgetrokken. ⁹De nadruk op mooie bouwwerken duidt op angst voor Verzoening en is onwil om tot het altaar zelf te komen. ¹⁰De ware schoonheid van de tempel kan niet met fysieke ogen worden aanschouwd. ¹¹De geestelijke blik kan, aan de andere kant, het bouwwerk helemaal niet zien, omdat hij volmaakte visie is. ¹²Maar hij kan wel het altaar met volmaakte helderheid waarnemen.
2. Om volkomen doeltreffend te zijn hoort de Verzoening thuis in het centrum van het innerlijk altaar, alwaar ze de afscheiding ongedaan maakt en de heelheid van de denkkeest herstelt. ²Vóór de afscheiding was de denkkeest onvatbaar voor angst, omdat angst niet bestond. ³Zowel de afscheiding als de angst zijn miscreaties die ongedaan moeten worden gemaakt ten behoeve van het herstel van de tempel en de openstelling van het altaar om er de Verzoening te ontvangen. ⁴Dit geneest de afscheiding, door in jou de enige doeltreffende verdediging tegen alle afscheidingsgedachten te plaatsen en jou daarbij volmaakt onkwetsbaar te maken.
3. Het is slechts een kwestie van tijd tot iedereen de Verzoening heeft aanvaard. ²Door de onvermijdelijkheid van de uiteindelijke beslissing kan dit in tegenspraak lijken met de vrije wil, maar dat is niet het geval. ³Je kunt

tijd rekken en je bent tot immens uitstel in staat, maar je kunt niet totaal afdwalen van je Schepper, die een grens stelt aan je vermogen tot miscreëren. ⁴Een geketende wil laat een situatie ontstaan die in het uiterste geval volslagen onverdraaglijk wordt. ⁵Je mag dan veel pijn kunnen verdragen, maar daaraan is een grens. ⁶Uiteindelijk begint iedereen in te zien, hoe vaag ook, dat er een betere manier *moet* zijn. ⁷Wanneer dit inzicht vastere grond krijgt, wordt het een keerpunt. ⁸Dit laat geestelijke visie uiteindelijk opnieuw ontwaken en tegelijk de investering in de fysieke blik afnemen. ⁹Het afwisselend investeren in de twee waarnemingsniveaus wordt doorgaans als een conflict ervaren, een dat zeer acuut kan worden. ¹⁰Maar de uitkomst is zo zeker als God.

4. Geestelijke visie kan feitelijk geen vergissingen zien en zoekt alleen Verzoening. ²Alle oplossingen die het fysieke oog nastreeft verdwijnen. ³Geestelijke visie kijkt naar binnen en constateert onmiddellijk dat het altaar ontwijfd is en moet worden hersteld en beschermd. ⁴Zich volkomen van de juiste verdediging bewust negeert ze alle andere en kijkt voorbij vergissingen naar de waarheid. ⁵Door de kracht van haar visie maakt ze de denkkeest aan zich dienstbaar. ⁶Dit herstelt de macht van de denkkeest en maakt het hem steeds onmogelijker om uitstel te dulden, in het besef dat het de pijn slechts nodeloos vermeerdert. ⁷Hierdoor wordt de denkkeest almaar gevoeliger voor wat hij vroeger gezien zou hebben als heel kleine steken van onbehagen.
5. De kinderen van God verdienen het volmaakte welbehagen dat voortkomt uit volmaakt vertrouwen. ²Totdat ze dit bereiken, vergooien ze zichzelf en hun ware scheppende vermogens aan nutteloze pogingen om het zich met oneigenlijke middelen behaaglijker te maken. ³Maar in de ware middelen is reeds voorzien en die vergen totaal geen inspanning hunnerzijds. ⁴De Verzoening is de enige gave die het waard is geofferd te worden op het altaar van God, vanwege de waarde van het altaar zelf. ⁵Het werd volmaakt geschapen en is het volledig waard om volmaaktheid te ontvangen. ⁶God en Zijn scheppingen zijn volkomen van Elkaar afhankelijk. ⁷Hij is van hen afhankelijk *omdat* Hij hen volmaakt geschapen heeft. ⁸Hij gaf hun Zijn vrede, zodat zij niet aan het wankelen konden worden gebracht noch konden worden misleid. ⁹Iedere keer dat je bang bent, *ben* je misleid en kan jouw denkkeest de Heilige Geest niet dienen. ¹⁰Dit laat jou verhongeren door jou je dagelijks brood te ontzeggen. ¹¹God is eenzaam zonder Zijn Zonen en zij zijn eenzaam zonder Hem. ¹²Zij moeten leren de wereld te zien als een middel om de afscheiding te genezen. ¹³De Verzoening is de garantie dat ze uiteindelijk zullen slagen.

IV. Genezing als bevrijding van angst

1. We leggen nu de nadruk op genezing. ²Het wonder is het middel, de Verzoening is het beginsel, en genezing is het resultaat. ³Van 'een wonder van genezing' spreken, is het misplaatst combineren van twee orden van werkelijkheid. ⁴Genezing is geen wonder. ⁵De Verzoening, ofwel het laatste wonder, is een remedie, en elke vorm van genezing is een resultaat. ⁶Het is van ondergeschikt belang op welk soort vergissing de Verzoening wordt toegepast. ⁷In essentie komt elke genezing neer op bevrijding van angst. ⁸Om dit op je te kunnen nemen, dien je zelf niet angstig te zijn. ⁹Door je eigen angst begrijp je niet wat genezing is.
2. Een voorname stap in het Verzoeningsplan is het op alle niveaus ongedaan maken van vergissingen. ²Ziekte, of een 'niet juiste gerichtheid-vandenken', is het gevolg van een niveauverwarring, omdat hierbij altijd de overtuiging meespeelt dat iets wat op het ene niveau mis is, het andere nadelig beïnvloeden kan. ³Wij hebben wonderen aangeduid als het middel om niveauverwarring te corrigeren, want alle fouten moeten worden gecorrigeerd op het niveau waarop ze plaatsvinden. ⁴Alleen de denkkeest is tot vergissingen in staat. ⁵Het lichaam kan alleen verkeerd handelen wanneer het gehoor geeft aan verkeerd denken. ⁶Het lichaam kan niet scheppen en de overtuiging dat het dit wél kan – een fundamentele vergissing – veroorzaakt alle lichamelijke symptomen. ⁷Lichamelijke ziekte is de weerslag van een geloof in magie. ⁸De hele vervorming waardoor magie ontstond, berust op de overtuiging dat er in de materie een schepend vermogen schuilt waarover de denkkeest geen zeggenschap heeft. ⁹Deze vergissing kan twee vormen aannemen: men kan geloven dat de denkkeest kan miscreëren in het lichaam, of dat het lichaam kan miscreëren in de denkkeest. ¹⁰Wanneer men begrijpt dat de denkkeest – het enige scheppingsniveau – niet voorbij zichzelf kan scheppen, hoeft geen van beide soorten verwarring meer op te treden.
3. Alleen de denkkeest kan scheppen, aangezien de geest reeds geschapen is, en het lichaam een leermiddel voor de denkkeest vormt. ²Leermiddelen zijn op zichzelf geen lessen. ³Hun doel is louter het leren te vergemakkelijken. ⁴Het ergste wat een foutief gebruik van een leermiddel kan aanrichten is dat het nalaat het leren te vergemakkelijken. ⁵Op zich bezit het niet het vermogen om daadwerkelijke leerfouten in te voeren. ⁶Het lichaam, mits juist begrepen, is evenals de Verzoening niet bevattelijk voor een tweesnijdende toepassing. ⁷Dit komt niet doordat het lichaam een wonder is, maar doordat het naar zijn aard niet openstaat voor een verkeerde interpretatie. ⁸Het lichaam maakt eenvoudig deel uit van jouw er-

varing in de fysieke wereld. ⁹Zijn vermogens kunnen worden overschat en dat gebeurt ook vaak. ¹⁰Toch is het haast onmogelijk zijn bestaan in deze wereld te ontkennen. ¹¹Wie dit doet, begaat een bijzonder onwaardige vorm van ontkenning. ¹²De term 'onwaardig' betekent hier alleen dat de denkkeest niet hoeft te worden beschermd door de ontkenning van wat onnadenkend is. ¹³Als iemand dit ongelukkige aspect van de macht van de denkkeest ontkent, ontkent hij ook die macht zelf.

4. Elk stoffelijk middel dat je als remedie tegen lichamelijke kwalen aanvaardt is een herbevestiging van magische beginselen. ²Dit is de eerste stap van het geloof dat het lichaam zijn eigen ziekte maakt. ³Een tweede mistap is: het met niet-scheppende middelen pogen te genezen. ⁴Hieruit volgt echter niet dat het gebruik van dergelijke middelen ten behoeve van herstel slecht is. ⁵Soms heeft de ziekte zo'n sterke greep op iemands denkkeest, dat het hem tijdelijk ontoegankelijk maakt voor de Verzoening. ⁶In dat geval kan het verstandig zijn om ten opzichte van lichaam en denkkeest een tussenweg te bewandelen, waarbij aan iets van buitenaf tijdelijk genezende werking wordt toegeschreven. ⁷Want het laatste wat iemand met een onjuiste gerichtheid-van-denken, anders gezegd een zieke, helpen kan, is een verhoging van zijn angst. ⁸Hij verkeert al in een door angst verzwakte toestand. ⁹Als hij te vroeg aan een wonder wordt blootgesteld, kan hij in paniek raken. ¹⁰Er is een gerede kans dat dit gebeurt wanneer op-z'n-kop-waarneming de overtuiging heeft gewekt dat wonderen beangstigend zijn.
5. De waarde van de Verzoening ligt niet in de manier waarop ze tot uitdrukking wordt gebracht. ²In feite zal ze, als ze waarachtig wordt benut, onvermijdelijk worden uitgedrukt op de manier die de ontvanger het meest zal helpen. ³Dit betekent dat een wonder, wil het zijn maximale effect sorteren, moet worden uitgedrukt in een taal die de ontvanger zonder angst kan verstaan. ⁴Dit betekent niet noodzakelijkerwijs dat dit het hoogste niveau van communicatie is waartoe hij in staat is. ⁵Het betekent echter wel dat dit het hoogste niveau van communicatie is waartoe hij *nu* in staat is. ⁶De hele opzet van het wonder is het communicatieniveau te verhogen, niet het te verlagen door de angst te vergroten.

V. De functie van de wonderdoener

1. Alvorens wonderdoeners klaar zijn om hun functie in deze wereld te aanvaarden, is het noodzakelijk dat ze de angst voor bevrijding ten volle begrijpen. ²Anders kunnen zij onbedoeld voedsel geven aan de overtui-

ging dat bevrijding gevangenschap betekent, een overtuiging die reeds al te zeer is verbreid. ³Deze valse waarneming komt op haar beurt weer voort uit de overtuiging dat letsel beperkt kan blijven tot het lichaam. ⁴Dat komt door de onderliggende angst dat de denkkeest in staat is zichzelf te kwetsen. ⁵Niet een van deze vergissingen betekent iets, omdat de miscreaties van de denkkeest niet werkelijk bestaan. ⁶Dit inzicht is een veel beter beschermmiddel dan welke vorm van niveauverwarring ook, omdat het de correctie invoert op het niveau van de vergissing. ⁷Het is noodzakelijk te onthouden dat alleen de denkkeest scheppen kan, en dat correctie thuis hoort op het niveau van het denken. ⁸Om nu een eerdere uitspraak aan te vullen: de geest is reeds volmaakt en behoeft daarom geen correctie. ⁹Het lichaam bestaat niet, behalve als leermiddel voor de denkkeest. ¹⁰Dit leermiddel is niet onderworpen aan zijn eigen vergissingen, omdat het niet kan scheppen. ¹¹Het ligt dan ook voor de hand dat de denkkeest ertoe aanzetten zijn miscreaties op te geven de enige echt zinvolle toepassing van scheppend vermogen is.

2. Magie is het onnadenkende, ofwel miscreërende gebruik van de denkkeest. ²Lichamelijke medicaties zijn een soort 'tovermiddelen', maar als je bang bent je denkkeest voor genezing aan te wenden, moet je dat ook niet proberen. ³Alleen al het feit dat je bang bent maakt jouw denkkeest vatbaar voor miscreatie. ⁴Je zult dan waarschijnlijk ook elke genezing die zich voordoet verkeerd begrijpen, en omdat egocentrisme en angst gewoonlijk samengaan, ben je misschien niet in staat om de werkelijke Bron van de genezing te aanvaarden. ⁵In deze omstandigheden is het voor jou veiliger je tijdelijk op lichamelijke geneesmiddelen te verlaten, omdat jij die niet voor je eigen scheppingen kunt aanzien. ⁶Zolang je gevoel van kwetsbaarheid je parten blijft spelen, moet je niet proberen wonderen te verrichten.
3. Ik heb al gezegd dat wonderen uitdrukkingen zijn van wondergerichtheid, en wondergerichtheid betekent een juiste gerichtheid-van-denken. ²Hij wiens denken juist is gericht zal de denkkeest van de wonderdoener of wonderontvanger noch ophemelen noch kleineren. ³Als correctie hoeft het wonder de juiste gerichtheid van de ontvanger echter niet af te wachten. ⁴Hem zijn juiste staat van denken *teruggeven* is immers juist het doel ervan. ⁵Het is echter noodzakelijk dat de wonderdoener zelf in een juiste staat van denken verkeert, hoe kort ook, anders zal hij de juiste gerichtheid in iemand anders' denken niet kunnen herstellen.
4. De genezer die op zijn eigen gereedheid vertrouwt, brengt zijn begrip in gevaar. ²Je bent volkomen veilig zolang jij je totaal niet om je eigen gereedheid bekommert, maar een niet aflatend vertrouwen houdt in die van mij. ³Als je aandrang om wonderen te verrichten niet naar behoren func-

tioneert, dan komt dat altijd doordat er angst is binnengeslopen in de juiste gerichtheid van je denkkeest en die op z'n kop heeft gezet. ⁴Alle vormen van een onjuiste gerichtheid-van-denken zijn het resultaat van de weigering de Verzoening voor jezelf te aanvaarden. ⁵Als je die wel aanvaardt, verkeer je in de positie te begrijpen dat zij die genezing behoeven eenvoudig diegenen zijn die zich niet hebben gerealiseerd dat een juiste gerichtheid-van-denken al genezing is.

5. *De enige verantwoordelijkheid van de wonderdoener is de Verzoening voor zichzelf te aanvaarden.* ²Dit betekent dat je inziet dat de denkkeest het enige scheppingsniveau is, en dat zijn vergissingen door de Verzoening worden genezen. ³Als je dit eenmaal aanneemt, kan je denkkeest niet anders dan genezend werken. ⁴Door je denkkeest elk destructief vermogen te ontzeggen en zijn zuiver constructieve krachten in ere te herstellen, zorg je dat je de niveauverwarring van anderen ongedaan kunt maken. ⁵De boodschap die je hun dan geeft is de waarheid dat hun denkkeest even constructief is, en dat hun miscreaties hen niet kunnen deren. ⁶Door dit te beamen bevrijd je de denkkeest van de overschatting van zijn eigen leermiddel en geef je hem zijn ware positie als leerling terug.
6. Er moet nogmaals de nadruk op worden gelegd dat het lichaam evenmin leert als scheidt. ²Als leermiddel volgt het slechts de leerling, maar als het ten onrechte eigen initiatief wordt gegeven, kan het een ernstige hinderpaal worden voor het leerproces dat het juist vergemakkelijken moet. ³Alleen de denkkeest heeft de mogelijkheid tot verlichting. ⁴De geest is al verlicht en het lichaam is op zichzelf te verdicht. ⁵De denkkeest kan echter zijn verlichting naar het lichaam brengen door in te zien dat het niet de leerling is, en daarom ongevoelig is voor onderricht. ⁶Het lichaam is echter gemakkelijk in harmonie te brengen met een denkkeest die geleerd heeft naar het licht erachter te kijken.
7. *Corrigerend leren begint altijd met het ontwaken van de geest en het verlaten van het geloof in de fysieke blik.* ²Dit gaat vaak met angst gepaard, omdat jij bang bent voor wat je geestelijke blik jou tonen zal. ³Ik heb eerder al gezegd dat de Heilige Geest geen vergissingen kan waarnemen en alleen in staat is daaraan voorbij te zien, naar de verdediging die de Verzoening is. ⁴Dat dit onbehagen kan veroorzaken lijkt geen twijfel, maar onbehagen is niet het eindresultaat van de waarneming. ⁵Wanneer het de Heilige Geest wordt toegestaan de ontwijding van het altaar te aanschouwen, ziet Hij meteen ook de Verzoening. ⁶Niets wat Hij waarneemt kan angst teweegbrengen. ⁷Alles wat uit geestelijk bewustzijn voortvloeit wordt eenvoudig in de baan van correctie geleid. ⁸Onbehagen wordt alleen gewekt om de noodzaak tot correctie bewust te maken.

8. De angst voor genezing komt uiteindelijk voort uit de onwil ondubbelzinnig te accepteren dat genezing noodzakelijk is. ²Wat het fysieke oog ziet werkt niet corrigerend, en evenmin kan een vergissing worden gecorrigeerd door enig middel dat met fysieke zintuigen kan worden waargenomen. ³Zolang jij gelooft in wat jouw fysieke blik je voorhoudt, zullen je pogingen tot correctie verspild zijn. ⁴Je werkelijke visie is verduisterd omdat je de aanblik van jouw eigen ontwijde altaar niet verdragen kunt. ⁵Maar aangezien het altaar ontwijd is, wordt jouw toestand dubbel gevaarlijk, tenzij het inderdaad wordt gezien.
9. Genezing is een vermogen dat zich na de afscheiding ontwikkelde, en dat voordien niet nodig was. ²Zoals ieder aspect van het geloof in tijd en ruimte is ze tijdelijk. ³Zolang de tijd echter voortduurt is genezing als middel ter bescherming nodig. ⁴Dit komt omdat genezing op naastenliefde berust, en naastenliefde is een manier iemand anders' volmaaktheid waar te nemen, ook als je die niet in jezelf kunt zien. ⁵Het merendeel van de verhevener denkbeelden waartoe je nu in staat bent is tijdsgebonden. ⁶Naastenliefde is in werkelijkheid een zwakke afspiegeling van een veel krachtiger liefdesomvatting die elke vorm van naastenliefde die jij je vooralsnog kunt voorstellen, verre te boven gaat. ⁷Naastenliefde is onontbeerlijk voor een juiste gerichtheid-van-denken, in de beperkte zin waarin die nu bereikbaar is.
10. Naastenliefde is een manier om een ander te bezien alsof hij zijn feitelijke verworvenheden in de tijd reeds verre had overstegen. ²Aangezien zijn eigen denken gebrekkig is kan hij voor zichzelf de Verzoening niet zien, anders zou hij geen naastenliefde nodig hebben. ³De naastenliefde die hem wordt verleend is zowel een erkenning dat hij hulp behoeft, als het inzicht dat hij die aanvaarden zal. ⁴Deze beide constatering tonen onmiskenbaar hun afhankelijkheid van de tijd en maken duidelijk dat naastenliefde nog altijd binnen de beperkingen van deze wereld ligt. ⁵Ik heb hiervoor al gezegd dat alleen een openbaring de tijd overstijgt. ⁶Het wonder kan, als een uiting van naastenliefde, die alleen maar bekorten. ⁷Je moet echter begrijpen dat iedere keer wanneer je een ander een wonder schenkt, je het lijden van jullie beiden bekort. ⁸Dit corrigeert zowel met terugwerkende als met vooruitwerkende kracht.

A. Bijzondere richtlijnen voor wonderdoeners

11. (1) Het wonder elimineert de behoefte aan zorgen van lagere orde. ²Aangezien het een tijdsinterval buiten het normale patroon betreft, gelden de gebruikelijke overwegingen van tijd en ruimte niet. ³Wanneer jij een wonder verricht, zal ik zorgen dat zowel tijd als ruimte zich daarnaar schikken.

12. (2) Een duidelijk onderscheid tussen wat geschapen en wat gemaakt is, is noodzakelijk. ²Alle vormen van genezing berusten op deze fundamentele correctie in het waarnemen van niveaus.
13. (3) Verwar nooit juiste met onjuiste gerichtheid-van-denken. ²Wanneer je met iets anders dan een verlangen om te genezen reageert op enigerlei vorm van vergissing, is dat een uiting van deze verwarring.
14. (4) Het wonder is altijd een ontkenning van deze vergissing en een bevestiging van de waarheid. ²Alleen een juiste gerichtheid-van-denken kan corrigeren op een manier die enig werkelijk effect sorteert. ³Pragmatisch bezien heeft iets wat geen werkelijk gevolg heeft, ook geen werkelijk bestaan. ⁴Zijn gevolg is dus leegte. ⁵En omdat het zonder wezenlijke inhoud is, leent het zich tot projectie.
15. (5) Het vermogen van het wonder om niveaus recht te zetten leidt tot de juiste waarneming voor genezing. ²Zolang dat niet heeft plaatsgevonden, kan genezing niet worden begrepen. ³Vergeving is een loos gebaar als ze geen correctie met zich meebrengt. ⁴Zonder dat is ze in wezen eerder veroordelend dan genezend.
16. (6) Wondergerichte vergeving is *louter* correctie. ²Ze draagt geen enkel element van veroordeling in zich. ³De uitspraak 'Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen' beoordeelt op geen enkele wijze *wat* ze doen. ⁴Het is een bede tot God om hun denkgeest te genezen. ⁵Er wordt geen zinspeling gemaakt op waar de vergissing in uitmondt. ⁶Dat is van geen belang.
17. (7) Het gebod 'Weest één van denkgeest'* is de uitdrukking voor openbaringsgereedheid. ²Mijn verzoek 'Doet dit tot mijn gedachtenis' is de oproep tot samenwerking van de kant van wonderdoeners. ³Deze twee uitspraken liggen niet in dezelfde orde van werkelijkheid. ⁴Alleen met de laatste is een tijdsbewustzijn gemoeid, aangezien herinneren betekent het verleden in het heden terugroepen. ⁵De tijd staat onder mijn leiding, maar tijdloosheid behoort aan God. ⁶In de tijd bestaan we voor en met elkaar. ⁷In tijdloosheid bestaan we samen met God.
18. (8) Je kunt veel doen ten behoeve van je eigen genezing en die van anderen als je in een situatie die om hulp vraagt, daar als volgt over denkt:

²*Ik ben hier alleen om werkelijk behulpzaam te zijn.*

³*Ik ben hier om Hem te vertegenwoordigen die mij gezonden heeft.*

⁴*Ik hoef me geen zorgen te maken om wat ik zal zeggen of wat ik moet doen, want Hij die mij gezonden heeft zal mij leiden.*

⁵*Ik ben tevreden daar te zijn waar Hij me wenst, wetend dat Hij me vergezelt.*

⁶*Ik zal genezen zijn, wanneer ik toelaat dat Hij mij genezen leert.*

VI. Angst en conflict

1. Bang zijn lijkt iets onopzettelijks, iets dat jijzelf niet onder controle hebt. ²Maar ik heb al eerder gezegd dat alleen constructieve daden onopzettelijk horen te zijn. ³Al het onbelangrijke kan onder mijn beheer worden gebracht, terwijl mijn leiding aan al het belangrijke richting kan geven, als jij dat wilt. ⁴Angst kan door mij niet onder controle worden gehouden, maar kan wel onder zelfcontrole staan. ⁵Angst belet mij om jou mijn controle te geven. ⁶De aanwezigheid van angst laat zien dat jij lichaamsgedachten verheven hebt tot het niveau van de denkkeest. ⁷Hierdoor worden ze aan mijn controle onttrokken, wat maakt dat jij je er persoonlijk verantwoordelijk voor voelt. ⁸Dit is een duidelijke verwarring van niveaus.
2. Ik geef geen voedsel aan niveauverwarring, maar jij moet ervoor kiezen die te corrigeren. ²Je wilt waanzinnig gedrag van jouw kant toch niet verontschuldigen door te zeggen dat jij het niet helpen kon? ³Waarom zou je waanzinnig denken vergoelijken? ⁴Er is hier een verwarring, en je zou er goed aan doen die onder de loep te nemen. ⁵Je gelooft misschien dat je verantwoordelijk bent voor wat je doet, maar niet voor wat je denkt. ⁶De waarheid is dat je verantwoordelijk bent voor wat je denkt, omdat je alleen op dat niveau keuzen kunt maken. ⁷Wat je doet komt voort uit wat je denkt. ⁸Je kunt jezelf niet onttrekken aan de waarheid door autonomie te 'verlenen' aan gedrag. ⁹Dat komt automatisch onder mijn beheer zodra je wat je denkt onder mijn leiding plaatst. ¹⁰Iedere keer dat je bang bent is dat een duidelijk teken dat jij je denkkeest hebt veroorloofd te miscreëren en mij niet hebt toegestaan die te leiden.
3. Het is zinloos te geloven dat genezing kan ontstaan door de gevolgen van verkeerd denken onder controle te houden. ²Wanneer je bang bent, heb je verkeerd gekozen. ³Dat is de reden waarom jij je er verantwoordelijk voor voelt. ⁴Je moet je denken veranderen, niet je gedrag, en dat is een kwestie van bereidwilligheid. ⁵Je hebt geen leiding nodig, behalve op het

niveau van je denkkeest. ⁶Correctie hoort alleen thuis op het niveau waar verandering mogelijk is. ⁷Verandering heeft geen enkele betekenis op het niveau van de symptomen, waar ze niet werkzaam kan zijn.

4. Het corrigeren van angst is jouw verantwoordelijkheid. ²Wanneer jij vraagt om bevrijding van angst, suggereer je dat dit niet zo is. ³Je zou in plaats daarvan hulp moeten vragen in de omstandigheden die de angst hebben teweeggebracht. ⁴Deze omstandigheden hebben altijd te maken met de wens afgescheiden te zijn. ⁵Op dat niveau *kun* jij er iets aan doen. ⁶Je bent veel te tolerant tegenover het afdwalen van je denkkeest en je vergoelijkt stilzwijgend de miscreaties ervan. ⁷Het specifieke resultaat doet er niet toe, maar de fundamentele vergissing wél. ⁸De correctie is steeds dezelfde. ⁹Vraag mij, voor je iets besluit te doen, of jouw keuze in overeenstemming is met die van mij. ¹⁰Als je zeker weet dat dit zo is, zal er geen angst zijn.
5. Angst is altijd een teken van spanning, die steevast de kop opsteekt wanneer wat jij wilt in conflict is met wat jij doet. ²Deze situatie ontstaat op twee manieren: op de eerste plaats kun je kiezen strijdige dingen te doen, hetzij tegelijkertijd hetzij na elkaar. ³Dit veroorzaakt tegenstrijdig gedrag, wat onverdraaglijk voor je is, omdat dat deel van je denkkeest dat iets anders wil doen razend is. ⁴Op de tweede plaats kun jij je gedragen zoals je meent het te moeten doen, maar niet van ganser harte. ⁵Dit levert consequent gedrag op, maar brengt aanzienlijke spanning met zich mee. ⁶In beide gevallen stemmen denken en gedrag niet overeen, wat uitmondt in een situatie waarin je doet wat jij niet in alle opzichten wilt. ⁷Dat veroorzaakt een gevoel van dwang dat meestal woede teweegbrengt, naar alle waarschijnlijkheid gevolgd door projectie. ⁸Iedere keer dat er angst is, komt dit doordat je in je denkkeest niet tot een besluit bent gekomen. ⁹Je denkkeest is daarom gespleten en je gedrag wordt onvermijdelijk grillig. ¹⁰Correctie op gedragsniveau kan de vergissing laten overgaan van het eerste naar het tweede type, maar zal de angst niet wegnemen.
6. Het is mogelijk een toestand te bereiken waarin je jouw denkkeest zonder bewuste inspanning onder mijn leiding plaatst, maar dit veronderstelt een bereidwilligheid die jij nu nog niet ontwikkeld hebt. ²De Heilige Geest kan niet méér vragen dan jij bereid bent te doen. ³De kracht daartoe komt voort uit jouw onverdeelde beslissing. ⁴Er is geen spanning in het doen van Gods Wil zodra je inziet dat die ook de jouwe is. ⁵De les hier is heel eenvoudig, maar wordt bijzonder makkelijk over het hoofd gezien. ⁶Ik zal het daarom herhalen, waarbij ik je dringend verzoek te luisteren. ⁷Alleen je denkkeest kan angst produceren. ⁸Dit gebeurt telkens wanneer hij in conflict verkeert over wat hij wil, hetgeen onvermijdelijk spanning veroorzaakt omdat willen en doen met elkaar botsen. ⁹Dit kan alleen worden gecorrigeerd door

het aanvaarden van een eenduidig doel.

7. De eerste corrigerende stap om de vergissing ongedaan te maken is eerst te weten dat het conflict een uiting is van angst. ²Zeg tegen jezelf dat jij op een of andere manier wel gekozen moet hebben niet lief te hebben, anders had de angst zich niet voorgedaan. ³Het hele correctieproces wordt dan niets meer dan een reeks praktische stappen in het veelomvattender proces waarin de Verzoening als de remedie wordt aanvaard. ⁴Deze stappen kunnen als volgt worden samengevat:

⁵Weet eerst dat dit angst is.

⁶Angst komt voort uit gebrek aan liefde.

⁷De enige remedie tegen gebrek aan liefde is volmaakte liefde.

⁸Volmaakte liefde is de Verzoening.

8. Ik heb er de nadruk op gelegd dat het wonder, de uitdrukking van Verzoening, altijd een teken van respect is *van* wie waardig is *aan* wie waardig is. ²De erkenning van die waarde wordt door de Verzoening opnieuw tot stand gebracht. ³Het is dan ook duidelijk dat wanneer je bang bent, jij jezelf in een toestand hebt gebracht waarin je Verzoening nodig hebt. ⁴Je hebt iets liefdeloos gedaan omdat je zonder liefde gekozen hebt. ⁵Dit is precies de situatie waarvoor de Verzoening werd geschonken. ⁶De behoefte aan de remedie inspireerde haar totstandkoming. ⁷Zolang jij alleen de behoefte aan de remedie erkent, zul je angstig blijven. ⁸Maar zodra je de remedie aanvaardt, heb je de angst uitgebannen. ⁹Zo vindt ware genezing plaats.

9. Iedereen ervaart angst. ²Toch vergt het maar een klein beetje juist denken om te beseffen waarom angst voorkomt. ³Weinigen waarderen de werkelijke kracht van de denkgeest, en niemand blijft er zich de hele tijd volledig van bewust. ⁴Als je echter hoopt jouzelf te vrijwaren van angst zijn er enkele zaken die je dient te beseffen, en wel ten volle dient te beseffen. ⁵De denkgeest is zeer krachtig en verliest nooit zijn scheppende kracht. ⁶Hij slaapt nooit. ⁷Ieder ogenblik is hij aan het scheppen. ⁸Dat gedachten en overtuigingen zich bundelen tot een vloedgolf van kracht die letterlijk bergen kan verzetten, is moeilijk in te zien. ⁹Het lijkt op het eerste gezicht arrogant te geloven dat jij zelf zo'n kracht bezit, maar dat is niet de werkelijke reden waarom jij het niet gelooft. ¹⁰Je gelooft liever dat je gedachten geen werkelijke invloed kunnen uitoefenen omdat je er in feite bang voor bent. ¹¹Dit mag misschien het schuldbeustzijn verzachten, maar heeft als prijs dat je de denkgeest als machteloos ziet. ¹²Als je gelooft dat wat jij denkt zonder uitwerking is, kun je misschien ophouden er bang voor te zijn, maar het is hoogst onwaarschijnlijk dat je het dan respecteert. ¹³Er *zijn* geen loze gedachten. ¹⁴Al het denken produceert vorm op een of ander niveau.